

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖
(สมัยสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ) เล่ม ๑ - ๓ พ.ศ. ๒๕๖๒

หนังสืออ้างอิง ห้องสมุดรัฐสภา

หน้า

ครั้งที่ ๖/๒๕๒๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๒

๑. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๕ พฤษภาคม

๒๕๒๒

๓๒๕

๒. กระตุถาม

- (๑) เรื่อง จำเลยและผู้ต้องหาสมคบกันฉ้อ
ผู้พิพากษา เอาตัวไปเป็นประกันเพื่อหลบหนี
ของนายฉันท บัญชิต

๓๒๖

- (๒) เรื่อง ความปลอดภัยของผู้พิพากษาในขณะ
พิจารณาคดีในศาล

ของนายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์

๓๓๘

- (๓) เรื่อง การตั้งกิ่งอำเภออิงบูรณ
ของนายปิยะพัชร วัชรภรณ์

๓๔๒

- (๔) เรื่อง กำหนดราคาอ้อย

ของนายชวิน เป้าอารีย์

๓๕๕

๓. เรื่องที่เสนอใหม่

— ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

๓๖๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๘.๐๘ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเริ่มประชุม ๒๘๑ คน

เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจมาปฏิบัติหน้าที่ได้ นายเปี่ยม
โรจน์วัฒน์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง จึงทำหน้าที่แทน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัณฑิตสมาชิกราชการประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว แลขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่
๑/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้
เพื่อให้สมาชิกได้ตรวจดูทั้งแก่ที่สุกวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๒ แล้ว จะมีท่านสมาชิกผู้ใด
ขอแก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกในที่ประชุม
ขอแก้ไขเพิ่มเติมแต่ประการใด ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภา
ผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๑/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๒๒

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามลำดับที่ ๑ เป็นกระทู้ถามควน
ของคุณัน บุญชิต เรื่อง จำเลยและผู้ต้องหาสมคบกันจับผู้พิพากษาเอาตัวไปเป็น
ประกันเพื่อหลบหนี ถาวรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเชิญคุณัน บุญชิต ครับ

นายณัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ทนายประธานที่เคารพ กระผม
ณัน บุญชิต แห่งอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมขอตั้งกระทู้ควน ถาวรรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรมดังต่อไปนี้

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ขณะที่ผู้พิพากษานั่งพิจารณาคดีอยู่บน
บัลลังก์ได้มีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้น โดยจำเลยและผู้ต้องหาใส่สมคบกันแย่งปืนจาก
ตำรวจแล้วจับผู้พิพากษาเอาตัวไปเป็นประกัน เพื่อหลบหนีเป็นการกระทำที่ดูอาจ
ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของศาลไทย และ
ต่อมาเหตุการณ์ในห่านอง เดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๘ เดือนเดียวกันที่ศาลจังหวัด
นครศรีธรรมราช การกระทำอย่างดูอาจนี้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ
ผู้พิพากษา และทำลายขวัญและควมสงบสุขของประชาชนเป็นอย่างมาก ซึ่งทางการ
จะขอหามาตรการป้องกันเป็นการควนไม่ให้เหตุการณ์ในห่านองนี้เกิดขึ้นอีก จึงขอ
เรียนถาวรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า

๑. ท่านได้รับรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เมื่อใด และได้สั่งการไป
ประการใด

๒. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้ง ๒ แห่งนี้ ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการ และ
ทรัพย์สินของประชาชนเสียหายเท่าใด มีคนตายหรือบาดเจ็บหรือไม่ ถ้ามี ทางการ
ได้ช่วยเหลือประการใด

๓. เพื่อความปลอดภัยของผู้พิพากษาและไม่ให้เหตุการณ์ท่านเองนี้เกิดขึ้นอีก ท่านได้หาทางป้องกันประการใดหรือไม่

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามคำถามของท่านผู้มีเกียรติดังกล่าวเมื่อกี้ กระผมขอตอบเรียนเป็นข้อ ๆ ไปดังนี้ คือ

ข้อ ๑ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ศาลจังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๒ นั้น กระทรวงยุติธรรมได้รับรายงานในวันเดียวกันจากอธิบดีผู้พิพากษา ภาค ๕ ซึ่งประจำอยู่ที่จังหวัดสงขลา และอธิบดีผู้พิพากษา ภาค ๕ กับคณะผู้พิพากษาในท้องที่ ได้ติดต่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการอื่น ต่อมาในวันเดียวกันนั้นเอง นางสาวจังหวัด ส่วนานนท์ ผู้พิพากษาที่ถูกข่มขืนเอาตัวไปเป็นประกันก็ได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจกลับมาได้ ส่วนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๒ นั้น กระทรวงยุติธรรมได้รับรายงานจากศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชในวันเดียวกันเหมือนกันคณะผู้พิพากษาในท้องที่ได้อติดต่อ และได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นหลายฝ่ายด้วยกันในการติดตามผู้พิพากษาที่ถูกเอาตัวไปเป็นประกัน และในการจับกุมคนร้าย ข้าพเจ้าได้สั่งการให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเดินทางไปราชการยังท้องที่เกิดเหตุทั้ง ๒ แห่งในทันทีหลังจากเกิดเหตุ และได้ทำการติดต่อขอความร่วมมือช่วยเหลือจากกรมตำรวจ ซึ่งอธิบดีกรมตำรวจก็ได้กรุณา มอบหมายให้รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เดินทางไปอำนวยความสะดวกตนเองในการติดตามจับกุมคนร้าย และบัดนี้ก็ได้ทำการจับกุมคนร้ายได้ ทั้ง ๒ ราย

ข้อ ๒ ที่ถามว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้ง ๒ แห่ง ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการและทรัพย์สินของประชาชนเสียหายเท่าใด มีคนตายหรือบาดเจ็บหรือไม่ ถ้ามีทางการได้ช่วยเหลือประการใดนั้น ขอเรียนตอบว่า เหตุการณ์ที่ศาลจังหวัดสงขลา นางสาวจังหวัด ส่วนานนท์ ผู้พิพากษา และเจ้าสิบตำรวจลพ มากเชื้อ เจ้าหน้าที่ตำรวจคุมตัวผู้ต้องหาซึ่งศาล ศาลได้รับบาดเจ็บคนละเล็กน้อย คนร้ายเอาปืนพก

ของเจ้าพนักงานตำรวจไป ๑ กระบอก และคนร้ายไขปืนยิงผู้ กระสุนถูกเพดานห้อง
 พิจารณาเสียหายเพียงเล็กน้อย ส่วนเหตุการณ์ที่ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช นาย
 ประมูล สันกำเนิก และนายพินิจ บุญซึก ผู้พิพากษาที่ถูกคนร้ายบังคับจับเอาตัวไป
 เป็นประกัน ไม่ได้รับบาดเจ็บ คงมีแต่นายอุดม เพชรศิริ เจ้าหน้าที่ธุรการ ๓ ของ
 ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช ถูกคนร้ายยิงถูกที่มือขวาและที่แขนขวา มีบาดเจ็บสาหัส
 ได้ส่งตัวไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลโดยรับความเป็นโรงพยาบาลของรัฐบาล คนร้าย
 เอาปืนพกของเจ้าพนักงานตำรวจไป ๑ กระบอก และทำลายเครื่องขยายเสียงใช้
 ในราชการศาล ๑ เครื่อง

ข้อ ๓ ที่ถามว่าเพื่อความปลอดภัยของผู้พิพากษา และไม่ให้เกิดเหตุการณ
 ทางการเมืองขึ้นอีก ท่านไต่หาทางป้องกันประการใดหรือไม่ ขอเรียนว่า เมื่อเกิด
 เหตุการณ์ที่ศาลจังหวัดสงขลาและที่ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้ว กระทรวงยุติธรรม
 ได้โทรเลขความแจ้งศาลต่าง ๆ ทั่วราชอาณาจักรให้เพิ่มความระมัดระวัง และขอ
 กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันการยึดตัวผู้พิพากษาเป็นตัวประกันเอาอย่างกัน นอกจาก
 นั้นกระทรวงยุติธรรมก็ได้รับผิดชอบคดีกรมตำรวจ และอธิบดีกรมราชทัณฑ์มาร่วม
 ประชุมปรึกษาหารือกันที่กระทรวงยุติธรรม โดยข้าพเจ้าเองเป็นประธานกรรมการ
 ในการวางมาตรการรักษาความปลอดภัยในบริเวณศาล เพื่อป้องกันเหตุร้ายในท่านอง
 เดียวกัน ส่วนที่เกี่ยวกับกระทรวงยุติธรรม กรมตำรวจ และกรมราชทัณฑ์ที่ประชุม
 ได้ตกลงวางแนวปฏิบัติทั้งส่วนที่เกี่ยวกับกระทรวงยุติธรรม กรมตำรวจ และกรม
 ราชทัณฑ์ รวมทั้งหมค ๑๕ ข้อ และต่อมากระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือแจ้งให้
 ผู้พิพากษาทั้งหลายทราบเพื่อถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไปแล้วครับ

นายฉันท บุญซึก (อุปราชธานี) ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้อง
 ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ให้ความช่วยเหลือผู้พิพากษา โดยการ
 ติดต่อกับเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายจนผู้พิพากษาได้รับความปลอดภัย เป็นที่ยอมรับกันว่าขณะนี้
 ขวัญของข้าราชการตุลาการสำสละเหือน สำหรับข้อ ๑ และข้อ ๒ กระผมจะไม่ซัก

ขอ ๓ ที่ว่า หมายการประการใดในการที่จะไม่ให้เหตุร้ายท่านองนี้เกิดขึ้น เพราะ
 ว่าหลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ศาลจังหวัดสงขลาและศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อ
 มาก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้นที่ศาลจังหวัดอยุธยา แต่ว่าไม่ว่าไม่ว่าจะขึ้นหรือบังคับผู้พิพากษา
 ใด ต่อมาก็เกิดขึ้นที่จังหวัดเพชรบุรี แม้ว่าไม่ใช่เหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นกับศาล แต่เกิด
 ขึ้นในท่านองเดียวกันโดยการจับกุมเจ้าหน้าที่เรือนจำ อย่างนี้แหละครับ ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมจึงอยากจะซักถามท่านรัฐมนตรีว่า ได้หมายการประการใด ท่าน
 ใดติดต่อกับทางกรมตำรวจในเรื่องส่งกำลังมาคุ้มครอง มาให้ความปลอดภัยแก่
 ผู้พิพากษาประการใด ขอเรียนว่า ตำรวจที่ทางการส่งมาเป็นตำรวจแก่ตำรวจที่ไร
 สมรรถภาพ ตำรวจซึ่งทางกรมตำรวจไม่ใช่แล้วเอาเขาคนักโทษ อย่างนี้ท่านได้หา
 ทางพุดจากกับกรมตำรวจประการใดซึ่งเราจะต้องใช้ตำรวจซึ่งมีสมรรถภาพ ตำรวจ
 ที่แข็งแรง ตำรวจซึ่งหมั่นแน่น ระหว่างที่กระผมดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
 สอดถามตำรวจซึ่งมารักษาราชการที่ศาลก็ปรากฏว่าผมนี้ถูกทำโทษ ทางการไม่ใช่จึงได้
 ส่งมาอยู่ที่ศาล อย่างนี้ท่านจะแก้ไขประการใด ปรากฏว่าตำรวจคนนั้นอายุตั้ง ๕๗ -
 ๕๘ ปี ใกล้จะเป็นราษฎรเพิ่มขึ้นอยู่แล้ว อย่างนี้จะมีประโยชน์อะไร จะเรียนถามเป็น
 ขอ ๑ ว่า ท่านได้จัดการในเรื่องนี้ประการใด

ส่วนขอ ๒ กระผมเป็นห่วงอย่างมากคือว่า ราษฎรซึ่งสุจริตมาฟังการ
 พิจารณาของศาล แต่ว่าในขณะที่ราษฎรซึ่งสุจริตนั้นอาจจะมีพวกจำเลยซึ่ง ไม่คงถูกจับ
 มาฟังการพิจารณาด้วย ท่านประธานที่เคารพ จำเลยจะจับผู้พิพากษาหรือผู้ต้องหาจะจับ
 ผู้พิพากษานั้นคือไปกระผมไม่เป็นห่วง กระผมเป็นห่วงว่าพวกจำเลยซึ่งมานั่งอยู่ฟังการ
 พิจารณาจะจับผู้พิพากษาเพื่อไปปล่อยตัวจำเลยซึ่งอยู่ในห้องขัง ทางกระทรวงยุติธรรม
 ได้หาทางป้องกันประการใด กระผมไม่อยากจะให้กระทบกระเทือนต่อราษฎรซึ่งสุจริต
 เขมาฟัง เขาขอความยุติธรรม ไม่อยากจะให้ตรวจคนจนเกินกำลัง อย่างนี้ท่านมี
 มาตรการประการใด บัดนี้ให้เจ้าหน้าที่ให้ขุนโคประโยชน์ทั้ง ๒ ทาง นี้เป็นคำตอบ
 ขอ ๒ กระผมขอเรียนถามท่านก่อนในการซักครั้งที่ ๑

นายสุธรรม ภักธาคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
 ประทานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ซักถามนั้น
 กระทรวงยุติธรรมร่วมกับกรมตำรวจและกรมราชทัณฑ์ได้วางระเบียบพร้อมกันแล้ว โดย
 เฉพาะคำที่ท่านซักถามถึงเรื่องว่ามีมาตรการอย่างไรเกี่ยวกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจใน
 การที่จะมาดูแลคุ้มกันหรือระวังเหตุร้าย เช่นมีตำรวจที่แก่ ๆ มาทำหน้าที่หรือว่ามี
 ตำรวจที่สมรรถภาพไม่เหมาะสม อะไรทำนองนั้น ก็มีมาตรการที่ทางกระทรวงยุติธรรม
 ได้ร่วมกับกรมตำรวจวิเคราะห์แล้ว ก็วางมาตรการในการที่จะแก้ไขในเรื่องนี้ซึ่งมี
 การจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอที่จะรักษาความปลอดภัยในบริเวณศาล ประการ
 หนึ่ง กระจ่เมฆออกฉาย ๆ นะครับ แล้วก็กำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาลเข้มงวด
 ในการตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องพันธนาการ กำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำ
 ศาลให้ตรวจตราความเรียบร้อยในห้องขังของศาล กำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล
 ให้คอยสอดส่องดูแลบุคคลที่มาศาล เพื่อป้องกันมิให้มีการพกอาวุธเข้ามาก่อเหตุร้าย ใน
 บริเวณศาล กำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ให้ร่วมมือกับศาล ในการเพิ่มมาตรการใน
 การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับตัวผู้พิพากษาและในบริเวณศาลด้วย แล้วก็แจ้งให้
 เจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ทางกรมราชทัณฑ์ ในเรื่อง
 เกี่ยวกับข่าวสารต่าง ๆ เรื่องเกี่ยวกับผู้ต้องขังหรือนักโทษด้วย ในเรื่องการติดต่อ
 เช่นว่านี่ก็ได้มีการขอร้องเจ้าหน้าที่ตำรวจทางฝ่ายกรมตำรวจให้หาเจ้าหน้าที่ที่มีสมรรถภาพ
 มาทำการอารักขาหรือว่าทำหน้าที่เกี่ยวกับทางฝ่ายศาล ทางกรมตำรวจก็ได้กรุณา
 จัดการเปลี่ยนแปลงให้รัดกุมขึ้น กระจ่เมฆก็ได้ติดตามไปทางกรมตำรวจแล้วได้เอกสาร
 หลักฐานมาอยู่ในขณะนี้ว่า ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจคืออธิบดีกรมตำรวจและพลตำรวจเอก
 ชุมพล โลหะชาละ รองอธิบดีกรมตำรวจ ได้สั่งการในเรื่องนี้ กระจ่เมฆขอแนะนำเฉพาะ
 ในตอนท้ายนะครับที่ว่า มาตรการป้องกันรักษาความปลอดภัยให้จัดการดังนี้

๑. ให้คัดเลือกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสมรรถภาพดีมีจำนวนเพียงพอแก่การ
 รักษาความปลอดภัย และควบคุมผู้ต้องขังที่ศาลตลอดจนถึงการเดินทางระหว่างเรือนจำ

ไปยังศาลควย

๒. ให้ทวนชันการตรวจคนอาชุนในหองควบคุมของศาลตลอดจนผู้ตอง -
 สงสัยในศาล และไต่สั้งการในเรื่องที่ตรงกับเรื่องเมื่อกี้ในะครบ คือ ๑. จักตำรว
 ที่มีคุณภาพไปปฏิบัติงานควบคุมผู้ตองซึ่งทั้งที่ศาลและระหว่างทางและให้มีจำนวนเพียงพอ
 ๒. ให้นำนายตำรวจระดั สว. ๑ นาย รับผิดชอบดูแลการปฏิบัติในเรื่องนี้อย่าง
 ใกล้ชิด และให้นำนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่กำกับดูแลสม่ำเสมอและตอเนื่อง ๓. รับผิดชอบกำชับ
 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่หน้าปฏิบัติตามคำสั่งที่เท่านั้น ๆ โดยเคร่งครัด ๔. ให้ทวนชัน
 การปฏิบัติทุก สก. ระมัดระวังและเพิ่มมาตรการควบคุมผู้ตองหาที่ สก. เบิกผู้ตองหา
 เข้าออกและการให้ญาติเยี่ยม ตลอดจนให้หญิงคัมัญชาทุกระดัชั้นหมั้นไปตรวจตรา
 การปฏิบัติของรอยเวร สิบเวร เสมียนเวร สม่่าเสมอและตอเนื่อง แลวกมีการขอให้
 ยวจ. คือผู้วาราชการจังหวัดได้ไปรศสั้งการให้ทางเรือนจำจังหวัดทุกแห่ง เพิ่ม
 มาตรการควบคุมผู้ตองซึ่งและตรวจเครื่องพันธนาการ ตลอดจนป้องกันการนำอาชุนส่ง
 ให้ผู้ตองซึ่งในเรือนจำโดยทวนชันด้วย ก็เป็นเรื่องที่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจไปปฏิบัติไป

สำหรับมาตรการขอ ๒ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ซักถามคือว่า เวลา
 มีญาติของผู้ตองซึ่งหรือจำเลยมาฟังการพิจารณา แลวกก็เป็นห่วงในความปลอดภัยของ
 ผู้พิพากษาว่าจะถูกจี้เมื่อไร หรือจะถูกก่อเหตุร้ายขึ้นเมื่อไรก็ไม่ทราบนั้น อันที่จริง
 ท่านผู้ถามก็เป็นผู้พิพากษามากอนแล้วท่านเองก็รแนวทางอยู่บ้างเหมือนกัน เพราะ
 ฉะนั้นท่านก็เฝ้าถามมาในคำถามของท่านเสร็จว่า บัวไม่ไหหน้าไม่ไหหู เพราะ
 เป็นแนวทางที่วางมาตรการในทางปฏิบัติตามที่ทางกระทรวงยุติธรรมได้สั้งการอยู่ก็คือ
 ว่า ในการที่จะรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้พิพากษา นี้ ต้องมีการตรวจชันผู้ที่เข้ามาใน
 บริเวณศาลและมาในหองพิจารณาหรือว่าเข้ามาบนศาลอยู่บ้างเหมือนกัน ที่นี้ถ้าหากว่า
 จะไปตรวจคนหมกทุกคนโดยอ่านาจที่มีอยู่แล้ว ก็จะทำให้เป็นการเกือครอนแก่บุคคล
 ที่สุจริตเข้ามาโดยไม่มื่ออาชุนและไม่ไคประสงค์ที่จะเข้ามาก่อการร้ายอะไรเลย เรา
 ควรจะให้บุคคลที่ว่ามีกำลังใจที่จะมาศาล เพราะว่คนที่มาศาลนี้เขาไม่คอยอยาก

มากันหรือครับ จะมาเป็นพยานก็ไม่ค่อยอยากมาอยู่แล้ว ถ้าหากว่าเข้ามาในบริเวณศาลแล้วยังถูกตรวจคนอีก ก็ยิ่งเป็นการทำให้ท้อถอย เพราะฉะนั้นมาตรการที่จะทำการตรวจคนเช่นวานี้ จึงได้สั่งการให้ผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่รวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นให้พิเคราะห์ดูเป็นเรื่อง ๆ ไปว่ามีพฤติการณ์อะไรที่ผิดปกติหรือน่าสงสัยหรือไม่ ถ้าหากว่ามีอะไรที่ไม่น่าไว้วางใจก็ให้ทำการตรวจคน แต่ถ้าหากว่าเรียบร้อยก็ไม่ต้องจำเป็นที่จะต้องไปตรวจคน ผู้พิพากษาจำเป็นจะต้องเสี่ยงภัยบ้างเหมือนกันครับ ไม่ใช่ว่าจะปลอดภัยตลอด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ขอขอบคุณครับ

นายฉันท บุษบง (อัครราชทูต) : ท่านประธานที่เคารพ เท่าที่ท่านได้ตอบว่ากรมตำรวจได้สั่งการไปให้ความคุ้มครองความปลอดภัย กระผมก็ยังวิตกอยู่นั้นแหละ เท่ากับเอาจุมกคนอื่นไปหายใจ กระผมอยากจะได้เรียนถามรัฐบาลโดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนี้แหละ ท่านมีโครงการที่จะจัดเพิ่มกำลังของศาลเราขึ้นป้องกันเรื่องแบบนี้ เราจะได้บังคับบัญชาโดยแท้จริงในการตรวจในการรักษาความปลอดภัย ท่านมีความคิดในเรื่องนี้หรือไม่ หรือจะห็นจุมกคนอื่นหายใจอยู่ สั่งไปเขาก็สั่งตำรวจซึ่งกระผมยังคิดว่าคงส่งแก ๆ นั้นมาอีกนั่นแหละครับ ไม่มีปัญหาคำสั่งของราชการเมืองไทยเราเป็นที่ยอมรับว่าไม่ค่อยจะได้ผล ถ้าเราตั้งของเราเองขึ้นเราควบคุมของเราเอง เรามีอาวุธของเราให้เอง กระผมคิดว่านั่นแหละความปลอดภัยของผู้พิพากษาจะมีมากขึ้น เคียงนี้เป็นที่ยอมรับกันว่าผู้พิพากษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในนามของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ค่อยจะปลอดภัยเสียแล้ว เป็นที่ยอมรับและหวั่นวิตกกัน นี่เป็นคำถามข้อที่ ๑ ซึ่งกระผมเรียนถามว่าท่านได้มีโครงการที่จะจัดอย่างนี้หรือไม่อย่าไปเอาจุมกคนอื่นมาหายใจเลย เราควบคุมอะไรเขาไม่ได้ อย่างที่ท่านว่ากระผมเคยเป็นผู้พิพากษา กระผมยอมรับว่าถ้าใช้อย่างนี้เรายังบังคับบัญชาเขาได้ คนของเรา นี่ตำรวจส่งมา เรียกหากไม่คอยจะพบ เราต้องใช้เสมีนซึ่งอยู่หน้าบัลลังก์ลงไปจัดการถ้ามีเหตุร้ายบางครั้งบางคราว กระผมขอเรียนถามว่า ท่านมีหรือไม่

ขอขานถามข้อต่อไปคือ ความปลอดภัยของผู้พิพากษาในกรุงเทพฯ โดย เฉพาะศาลอาญานั้นะครับ ได้มีมาตรการพิเศษหรือไม่ เพราะจากห้องพักผู้พิพากษา จะมาชั้นบัลลังก์ที่ ๒๐ เดินไปเกือบถึง ๒๐๐ เมตร ๓๐๐ เมตร ผ่านคนไม่รู้ว่าใคร เป็นใคร ขณะนั้นเหตุการณ์จะเกิดขึ้น กระผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรมว่า มาตรการที่จะป้องกันในเรื่องนี้ประการใด

ท่านประธานที่เคารพ อีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นประการสำคัญเป็นที่ยอมรับกันว่า วิชาผู้พิพากษาสิ้นสะเทือน เคียงนี้ท่านมีวิธีการประการใดที่จะปลอบขวัญให้ กลับคืนหรือดีขึ้น โดยป้อนมาเห็นใจหรือช่วยเหลือผู้พิพากษา กระผมอยากจะได้เรียนว่า พระราชบัญญัติตุลาการซึ่งเคยเสนอสภานิติบัญญัติเพื่อให้สิทธิเท่าเทียมกับพลเรือน และ ทหาร ถูกรัฐสภานิติบัญญัติคราวนั้นยับยั้งได้โจมตีหลายประการ เพราะความไม่เข้าใจ และเพราะความบกพร่องของกระทรวงยุติธรรม ทำให้สภานิติบัญญัติขณะนั้นเข้าใจผิด กฎหมายฉบับนี้จะเป็นของปลอบขวัญตุลาการ กระผมอยากเรียนถามว่า ท่านไต่คนุ จะเสนอเข้ามาในรัฐบาลนี้อีกหรือไม่ นี่เป็นประการสำคัญ กระผมขอเรียนถาม ๓ ข้อ ในการซักครั้งที่ ๒ นี้

นายสุธรรม ภัทรากม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอตอบคำถามของท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติตามลำดับที่ถามมาครับ

ประการแรกก็คือว่า ทางรัฐบาลหรือตัวกระผมเองมีนโยบายที่จะจัดตั้ง หน่วยกำลังของศาลในการคุ้มครองรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณศาล เป็น ท่านองคมนตรีศาลหรือไม่ ความคิดอันนี้ไม่ใช่ความคิดใหม่เป็นความคิดเก่าที่เคยมีมา แล้ว สมัยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๔ สมัยที่มีการก่อตั้งศาลอาญา ก็ได้มีการพิจารณาในรัฐบาล สมัยนั้นมาครั้งหนึ่ง ที่จริงก็มีความเห็นด้วยในหลักการสำคัญในการที่จะให้มีการคุ้มครอง ผู้พิพากษาอย่างดี แล้วรักษานักโทษหรือผู้ต้องขังที่ศาลนั้นให้อยู่ในระเบียบวินัยและ โดยบุคคลที่มีสมรรถภาพ แต่ว่ามีปัญหาที่แก้ไม่ตกก็คือปัญหา เรื่องการบังคับบัญชา

และการเลื่อนชั้น เลื่อนอันดับ เพราะว่าบุคคลเหล่านี้ต้องเป็นประเภทตำรวจ และอยู่ในวงแคบ ๆ อยู่ในบังคับบัญชาของตำรวจศาล และก็ไม่ได้หมุนเวียนไปทางฝ่ายอื่น เพราะฉะนั้นในการเลื่อนชั้น เลื่อนอันดับหรือบังคับบัญชาเป็นเรื่องยาก เมื่อมีการพิจารณาาร่วมกันแล้วก็เลยระงับไป ทั้งนี้หากว่าจะแยกออกมาเช่นนี้ก็คงเกิดปัญหาท่าทางนั้นขึ้นอีก ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ จะต้องพิจารณาาร่วมกันหลายฝ่าย ไม่ใช่ทางฝ่ายยุติธรรมฝ่ายเดียว สำหรับปัญหาเรื่องที่เกิดขึ้นที่เป็นความหวังโยนั้น กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เป็นห่วงใยเรื่องนี้ แคว่กระผมคิดอยู่อย่างหนึ่งว่า มาตรการที่เราขอรองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยตรงให้เขาช่วยเหลืออยู่แล้ว ถ้าหากไม่ได้รับผลเราก็จะต้องขอจัดหน่วยของเราขึ้น แม้ว่าไม่ใช่หน่วยตำรวจก็อาจจะเป็นหน่วยที่เชคเคียวริตี้ (Security) อะไรต่าง ๆ ท่าทางนี้ อย่างแบบที่ธนาคารเขาจัดทำกันอยู่ อาจจะต้องทำอย่างนั้นก็ได้ แต่ในขั้นนี้คงอาศัยการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจไปก่อน

ประการที่ ๒ ที่ถามในเรื่องความปลอดภัยของผู้พิพากษาออกชั้นนั่งพิจารณาคดีบัลลังก์ต่าง ๆ เช่นบัลลังก์ ๒๐ หรืออะไรที่ขี้กตัวอย่างมากก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอยู่บ้างเหมือนกัน คืออย่างที่กระผมได้เรียนเมื่อกี้ว่า ผู้พิพากษาก็ต้องเสี่ยงภัยบ้างเหมือนกัน ถ้าหากว่าคนจ้องจะ มาทำร้ายหรือจ้องจะยิง ยิงได้ครับ แต่เราเป็นฝ่ายป้องกันไม่รู้ว่าเขาจะมายิงเมื่อไร ฝ่ายป้องกันนี้ลำบาก แต่ก็มีมาตรการในการที่จะป้องกันและระวังตัวเองอยู่บ้าง แล้วก็ให้มีการแยกจากบุคคลอื่นในช่องทางที่สำหรับเดินบ้าง แต่ในเวลาที่เราที่เป็นอยู่ไม่สะดวก คือที่ทำการศึกษาอาชญากรรมนั้น เวลาสร้างชั้นใหม่ ๆ สถานที่ที่เหมาะสมเพราะวาคมีน้อย มีช่องทางสำหรับให้ผู้ต้องหาเดินทางหนึ่ง ผู้พิพากษาจะออกนั่งพิจารณาก็เดินอีกทางหนึ่ง เวลาในห้องผู้พิพากษาไม่มีที่นั่ง เพราะทำเป็นบัลลังก์ไปหมด ห้องเล็กห้องน้อยก็ทำเป็นบัลลังก์ไปหมด เพราะคดีเพิ่มขึ้นจากประมาณเพียง ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ ราย เวลาเป็น ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ราย แล้ว สถานที่ก็ยังคงเท่าเดิมอยู่ เพราะฉะนั้นเรื่องความปลอดภัยต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้งที่ ๓ แล้วครับ

นายฉ้น บุญชิต (อุบลราชธานี) : ครั้งที่ ๓ เมื่อไรละครับ ท่าน
นับผิด ครั้งนี้แหละครับครั้งที่ ๓

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายฉ้น บุญชิต (อุบลราชธานี) : ครับ ขอขอบคุณ เอาละกระผม
โหยงภัยท่าน เพราะอายุท่านมาก ท่านประธานที่เคารพ เท่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมตอบว่าผู้พิพากษาจะต้องเลี้ยงภัยอยู่บ้าง ต้องเลี้ยงภัย กระผมรู้สึก
ว่าภัยที่เขาต้องเลี้ยงเราจะต้องป้องกันให้เขา ท่านจะให้ผู้พิพากษาทบทวนอย่างนั้นหรือ
เวลาชั้นบัลลังก์ ทบทวนจริงจะช่วยตัวเองได้ ท่านตอบมาคล้าย ๆ กันให้ผู้พิพากษาช่วย
ตัวเอง เพราะว่าต้องเลี้ยงภัย ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะทำอีกครั้งหนึ่ง
ว่า ในเรื่องตำรวจ เราไม่ว่าตำรวจศาลนะครับ อย่างท่านว่าการบังคับบัญชาศาล
เราไม่เอาถึงขั้นนั้น เราจะเอาแค่เพียงว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำศาล
อาจจะ ๒ คน ๓ คนอย่างนี้จะไต่หรือไม่ เพราะเป็นความจำเป็นที่ยอมรับว่าจำเป็น
เกี่ยวนี้ตำรวจที่เขาส่งมาเราอย่าไปหวังมากนัก ท่านรัฐมนตรีอย่าไปหวังมาก เรา
หวังพึ่งคนของเรา เลื่อนชั้น เลื่อนเงินเดือนตามวิธีทางของเรา อย่างนี้จะไต่หรือไม่
เท่าที่ท่านตอบมาปี ๒๔๔๔ ไต่คดี เหตุการณ์ในขณะนั้นไม่ใช่ว่าเพิ่งเกิดขึ้นในปี
และเกิดคดีต่อกัน ๓ - ๔ ครั้ง ๓ - ๔ ศาล และจะเกิดต่อไปอีกถ้าหากว่าไม่หาทาง
ป้องกันให้เข้มแข็งจะเกิดอีก ท่านประธานที่เคารพ จะต้องเกิดอีก เพราะฉะนั้นก่อนที่จะ
จะเกิดอีกนี้เราช่วยกันคิดช่วยกันหาอย่างที่เรากระทรวงยุติธรรม เราไม่
ต้องไปพึ่งตำรวจแล้วไม่ต้องไปเลื่อนชั้น เลื่อนเงินเดือน เลื่อนบังคับบัญชา ศาลนี้
แหละบังคับบัญชา แต่ทำให้เป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ทางนี้ เพิ่มกำลัง เพิ่มงบประมาณ
บ้างนิดหน่อย งบประมาณไม่มากหรอกครับ น้อยที่สุดในบรรดากระทรวงทบวงกรม
ต่าง ๆ อย่างนี้กระผมอยากจะทำอีกครั้งหนึ่งจะจัดอย่างนี้จะไต่หรือไม่ เพื่อความ
ปลอดภัย ความสนใจของตุลาการ การตรวจค้นจะได้สุภาพ การตรวจค้นคนจะได้

ละเอียดย เพราะเขาประจำอยู่ที่ศาล อีกประการหนึ่ง เท่าที่ท่านตอบมานั้น แทนที่ขวัญ
 ของข้าราชการตุลาการจะดีขึ้นกลับจะร้ายยิ่งขึ้น เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ เป็น-
 อย่างไร ท่านประธาน คราวก่อน พ.ร.บ. ฉบับนี้ผ่านคณะกรรมาธิการของรัฐบาล
 เวลาเข้าสภาถูกแปรญัตติ ฟัง ตุลาการต้องชุมนุมไม่ใช้สไตรค์ ไม่ใช้หยุดพิจารณา เรา
 สอบถามขอเท็จจริง นายกรัฐมนตรีเกรียงศักดิ์ก็ทะเลาะแก้ไข ก็ท่านนี้ทะเลาะแก้ไข เหตุ
 ร้ายถึงไค้ส่งบลลง แทว่าท่านก็รับรอง นายกรัฐมนตรีเกรียงศักดิ์ก็รับรองว่าจะแก้ไข
 ให้เท่ากับพลเรือนเขา เคียวนี้ผู้พิพากษาถ้าจะเทียบแล้วเท่ากับปลัดอำเภอบรรจุ
 ที่แรกเท่า ๆ กันแล้วเคียวนี้ แทก่อน ท่านประธานที่เคารพ ท่านเป็นนายอำเภอมามาก่อน
 เงินเดือนน้อยกว่าผู้พิพากษา เคียวนี้อย่าไปเทียบเขาเลย ผู้พิพากษาเท่ากับปลัดอำเภ
 แล้วเคียวนี้ นี่แหละขวัญอันนี้แหละอยากจะให้บำรุงเขา อยากจะให้หาทาง ท่านบอก
 ว่าอายุรัฐบาลนี้จะแก้ไขให้ไค้ เน้นนานเหลือเกิน กรณียกผิดเถอะ ปรีกษากับท่าน
 รองนายกรัฐมนตรีท่านรู้ไค้ว่า เหตุการณ์เป็นอย่างไร เรื่องนี้ท่านรู้ไค้ เพราะฉะนั้นให้ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมลองปรีกษากับท่าน ปลอมขวัญเขาเสีย ท่านก็รับ
 ว่าอันตรายมี นี่กระผมขอถามครั้งสุดท้ายแทนนี้ และขอให้ความกระจ่างแก่กระผมเพื่อ
 จะไค้ไปเรียนให้เพื่อนผู้พิพากษาทราบวาท่านนี้เอาใจใส่ยังหะมัดหะแมง ยังพร้อมที่จะ
 นำความเจริญก้าวหน้าสู่ผู้พิพากษา สู่วงการตุลาการ กระผมขอขอบคุณ

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ตามคำถามข้อ ๑ ที่รู้สึกว่าจะเป็นการขอแนะนำมากกว่า คือให้ศาลจัดตั้งหน่วยคุ้มครอง
 ความปลอดภัยขึ้น ในเรื่องนี้ความจริงกระผมไค้ตอบกระทันหันไปเมื่อกี้แล้วที่ชักมา คือ
 รอคูการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไค้ความสำคัญรับว่าจะคุ้มครองต่าง ๆ ให้ไค้และ
 จัดตำรวจให้มีสมรรถภาพที่รักษาคอนปลอดภัยแล้วละก็ จะไค้ผลดีหรือไม่ ถ้าหาก
 ว่าไค้ผลดีก็เป็นการใช้ไค้ แทถ้าหากยังไม่ก็พอก็อาจจะต้องจัดหน่วยเขตเคียววิติขึ้นมา
 อย่างธนาคาร ก็เป็นความหมายอย่างเดียวกันกับอย่างที่ท่านชักถาม และอันนั้น

เป็นเรื่องที่เราจะต้องทำโดยพึงประมาณด้วย ไม่ใช่แต่อยากจะทำก็ทำขึ้นได้ตาม
ชอบใจ ต้องอาศัยประมาณเขาก็คงเป็นวิธีการเป็นชั้น ๆ ไปถ้าหากว่าทางตำรวจ
ทำงานได้ผลน้อยหรือไม่ได้ผลก็จะต้องขอทางงบประมาณช่วยโดยให้มีหน่วยเชคเคียวริตี้
หรือหน่วยรักษาความปลอดภัยขึ้น ตรงตามที่ท่านชั่งถาและต้องการแล้ว

ที่นี้ประการต่อมาเกี่ยวกับในเรื่องพระราชบัญญัติศาลการนั้น ความจริง
ท่านก็ได้ชี้แล้วแต่พูดไปพอมารู้สึกว่าท่านจะขอให้ปฏิบัติโดยเร็วมากกว่าตามความหมาย
ที่ท่านได้พูดมา ซึ่งในเรื่องนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของบ้านเมือง ฐานะทางเศรษฐกิจ
และภาวะโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งการขึ้นเงินเดือนของฝ่ายไหน ก็แล้วแต่ เป็นเรื่องที่จะต้อง
ต้องทำไปด้วยความระมัดระวัง ถ้าหากว่ามีความเหมาะสมเมื่อใดก็จะจัดการ ขอคุณ
ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติ : คือไปเป็นกระตุกตาม
ลำดับที่ ๒ กระตุกตามของคุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ เรื่อง ความปลอดภัยของ
ผู้พิพากษาในขณะพิจารณาคดีในศาล ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเชิญ
คุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อัครราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน
กระผม นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ แห่งจังหวัดอุบลราชธานี สังกัดพรรคประชาธิปัตย์
กระผมขอตั้งกระตุกตามคุณ ถนอม ชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เกี่ยวกับ
ความปลอดภัยของผู้พิพากษาในขณะพิจารณาคดีในศาล ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่าได้มีการจับตัวผู้พิพากษาไปเป็นประกันเกิดขึ้น ๒ ครั้ง
ที่ศาลจังหวัดสงขลาและศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช อันเป็นการกระทำที่ออกอจ
ป่าเถื่อนและทำลายขวัญของคณะตุลาการ ตลอดจนประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ทั้งยัง
เป็นการเหยียบย่ำเกียรติและศักดิ์ศรีของสถาบันตุลาการ อันเป็นสถาบันที่สูงสุดท้าย
ของประชาชน สมควรที่รัฐบาลจะค้นหาทางแก้ไขป้องกันโดยรีบด่วน กระผมจึงขอ
ประธานกราบเรียนถามว่า

ประการที่ ๑ ท่านมีมาตรการป้องกันเกี่ยวกับเหตุร้ายอย่างน้อยอย่างไร - และขณะนี้ได้วางมาตรการป้องกันไปแล้วแค่ไหน เพียงใด

ประการที่ ๒ เกี่ยวกับพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่บางคน ที่ให้ความร่วมมือกับคนร้ายในการจับตัวผู้พิพากษาสองครั้ง ท่านได้ทำการสอบสวนไปแล้วมากน้อยเพียงใด และต่อไปจะมีวิธีการปรับปรุงอย่างไรเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของคังกลาว ขอขอบคุณครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ความกระตือรือร้นของท่านผู้เกี่ยวข้องที่ตามมา นั้น บังเอิญกระตือรือร้นนั้นก็มีความแม่นยำจะไม่เหมือนกับที่เคียวนิก แต่ว่าเพื่อความหรือใจความเกิดไปพ้องกับกระตือรือร้นที่ ๒๕ ของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่กระผมได้ตอบไปแล้วเมื่อคืนนี้และโดยเฉพาะกระตือรือร้นข้อ ๑ นี้ที่ได้ตั้งมาซึ่งกระผมได้ตอบไปแล้วในข้อ ๓ เมื่อคืนนี้ เพราะฉะนั้นเพื่อให้เปลืองเวลาแก่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผมขอถือตามข้อ ๓ ที่ได้ตอบกระตือรือร้นก่อนนี้ไปแล้ว

นี้สำหรับข้อ ๒ ที่ถามเรื่องการจับตัวผู้พิพากษาไปเป็นตัวประกันซึ่งเกิดขึ้นที่ศาลจังหวัดสงขลาและศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น พนักงานสอบสวนกำลังทำการสอบสวนอยู่และจากการสอบสวนเท่าที่ดำเนินไปแล้ว ยังไม่ปรากฏมีเจ้าหน้าที่ผู้ใดให้ความร่วมมือกับคนร้ายเลย ส่วนวิธีการปรับปรุงเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องนั้นกระทรวงยุติธรรม กรมตำรวจ และกรมราชทัณฑ์ ได้ร่วมกันพิจารณาวางแผนปฏิบัติให้รัดกุม ดังได้ตอบในกระตือรือร้นที่ ๒๕ ข้อ ๓ ดังที่ได้ตอบไปเมื่อคืนนี้แล้ว เพื่อให้เปลืองเวลาถือตามนั้น ขอขอบคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อปลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธานเท่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ตอบกระตือรือร้นของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องไปเมื่อคืนนี้ กระผมอยากจะทราบเรียนว่า เท่าที่ท่านตอบไปนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระตือรือร้นของกระผมประการที่ ๑ นั้น เกี่ยวกับมาตรการป้องกัน ท่านยังตอบอย่างกำกวม ไม่ได้ชี้ชัดลงไปว่ามาตรการของท่านนั้นท่านจะทำการป้องกันอย่างไร กระผม

อยากรวบรวมเรียนท่านประธานว่าในความปลอดภัยของผู้พิพากษานั้น ถ้าหากเรา
 พิจารณาถึงปัญหาแล้ว จะมีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยอยู่ประมาณ ๓ - ๔ คน
 ด้วยกัน คือ ประการแรก เกี่ยวกับผู้เข้าไปในศาล ประการที่ ๒ เกี่ยวกับตัวจำเลย
 และญาติของจำเลยเอง ประการที่ ๓ เจ้าหน้าที่ในศาล และประการที่ ๔ เจ้าหน้าที่
 ตำรวจในศาล แต่เฉพาะในประเด็นนี้กระผมอยากจะพูดเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจในศาล
 ที่ให้ความปลอดภัยในศาลเท่านั้น ท่านผู้เป็นประธาน ถ้าหากท่านไม่มีโอกาสไปเป็น
 ทนายความว่าความในศาล ท่านจะเห็นว่าตำรวจที่ไปคุมจำเลยนั้นนั่งหลับขณะอยู่ใน
 ห้องพิจารณาคดี บางครั้งนั่งหลับขณะที่คุมจำเลยหิ้งคำตัดสินระหว่างที่ผู้พิพากษาอ่าน
 คำพิพากษา เพราะฉะนั้นกระผมไม่เห็นด้วยที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทนายบอกว่าการ
 ไม่มีสมรรถภาพอะไรนี้ เพราะว่าตำรวจแก่ห้วงงานก็ยังมี ตำรวจไม่ใช่เป็นคนหนุ่มก็มาก
 ไม่ได้โดยุตรงั้น อยู่ตรงที่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาคุมคดีในศาลนั้น ส่วนใหญ่ศ้อย่างสูง
 ก็แค่จำตำรวจเท่านั้น เพราะฉะนั้นไม่มีนายตำรวจควบคุมในขณะที่รักษากฎความปลอดภัย
 ถ้าหากกระทรวงยุติธรรมได้พิจารณาเรื่องนี้และพูดคุยกับทางกรมตำรวจบ้างว่าถ้าหาก
 ให้มีนายตำรวจรับผิดชอบโดยตรง และตำรวจดูแล ดูซิว่าตำรวจที่คุมคดีหรือคุมจำเลย
 นั้นนั่งหลับหรือไม่ ความจริงหรือข้อเท็จจริงนี้ปรากฏอยู่ทุกศาล บางทีนั่งหลับเป็น
 ชั่วโมงในขณะพิจารณาคดีก็มี ประการนี้ต่างหากซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นประเด็นสำคัญที่
 กระทรวงยุติธรรมจะต้องจี้จุดไปยังกรมตำรวจให้พิจารณาเร่งรัด และตรวจสอบ
 เจ้าหน้าที่ผู้ให้ความปลอดภัยแก่ผู้พิพากษา ดีกว่าจะไปตั้งเจ้าหน้าที่ให้ความปลอดภัย
 เพิ่มขึ้นอีก ก็เหมือนกับว่าจะต้องไปตั้งหน่วยงานซ้ำซ้อนมาแทนเจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็
 จะเป็นการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งเป็นเงินภาษีรายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้น ซึ่ง
 ปัจจุบันนี้ ท่านผู้เป็นประธานท่านก็รู้แล้วว่ารัฐบาลแทบจะไม่ไหว ประชาชนคัดค้านข้อ
 สูงส่งแล้วเราต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ กระผมในฐานะตัวแทนของปวงชน ก็อยากจะ
 กรวบรวมเรียนท่านประธานว่า ความปลอดภัยของผู้พิพากษานั้นเป็นความจำเป็นที่มีความ
 จำเป็นก็เพราะว่าสถาบันศาลเป็นที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน ถ้าหากศาลนั่งพิจารณาคดี

ไม่ปลอคนัยแล้ว ก็จะมีผลกระทบบรรเทือนไปสู่ประชาชนผู้อาศัยบริการของศาล กระทบ
จึงขอฝากและขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า ท่านดำเนินการ
ได้หรือไม่ โดยจัดเจ้าหน้าที่ระดับนายตำรวจไปอยู่ในศาลแล้วควบคุมเจ้าหน้าที่ใน -
บัลลังก์เป็นครั้ง ๆ ไป วันหนึ่งจะจัดเวรนายตำรวจ ๑ คน อย่างนี้เป็นต้น ก็จะเพิ่ม
ความปลอคนัยให้แก่ผู้พิพากษามากขึ้น กระทบขอกราบเรียนถามครับ

นายสุธรรม ภักธาคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
ประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ตั้ง
กระทู้ถาม และในขณะเดียวกันก็เป็นการแนะนำไปด้วยว่า ควรจะมีการจับคู่อย่างไร
ซึ่งความจริงนั้นทางฝ่ายศาลเองก็ได้อำนาจใส่คุมแลมาบ้างน้อยบ้างในการที่จะให้ทาง
ฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจได้คอยดูแลและเฝ้าต่าง ๆ ในศาลให้เป็นไปโดยเรียบร้อย ทั้งนี้การ
บังคับบัญชาไม่ใช่อยู่ในอำนาจของศาลโดยตรง แต่ก็ได้มีการผูกมัดให้ทางบังคับบัญชา
เขาได้ทราบว่าการลงโทษของเขาดีหรือไม่ดีอะไรต่าง ๆ ท่านเองนี้ เมื่อสมัย
กระทบเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลก็เคยไปตรวจเวรยามของตำรวจอายุเวรอยู่ยวมที่
ศาลหรือไม่ ก็ได้ตรวจพบข้อบกพร่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ๆ เหมือนกัน ก็ได้เคยแจ้ง
ให้บังคับบัญชาเขาทราบ และเขาก็เล็งงานลูกน้องกันไป ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับความ
ซนของแต่ละบุคคลว่ากลางค่ากลางคืนไปดูแลที่ไหน แล้วก็ในขณะที่ศาลนั่งพิจารณา
ตำรวจหลับหรือไม่อะไรนี้ ความจริงก็น่าเห็นใจเหมือนกันคือว่าใคร ๆ เขาทำงาน
กันอยู่ การทำงานก็ไม่ว่างไม่หลับ แต่ที่น้อยอย่างตำรวจนี่มันนั่งหรือว่ายืนคอยอยู่เฉย ๆ
โดยไม่ได้อะไรในระหว่างที่มีการพิจารณาคดียาวนาน ก็อาจจะทำให้หง่วงไปบ้าง
เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์เหมือนกัน ถ้าหากว่าเป็นเรื่องเป็นครั้งเป็นคราว
กระทบคิดว่าอาจจะพอให้อภัยไต่บ้าง แต่ถ้ามองว่าเป็นประจำแล้วก็เห็นจะต้องแจ้ง
ให้บังคับบัญชาจัดการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ซึ่งในเรื่องนี้ทางฝ่ายศาลก็จะให้ดุลพินิจ
ในการแก้ไขปรับปรุงและคอยแจ้งให้บังคับบัญชาเขาทราบอยู่เสมอเหมือนกัน ในเรื่อง
ความบกพร่องอย่างนี้จะไปตีตำรวจอยู่เสมอ ๆ ก็รู้สึกว่าจะเป็นขี้ปากอยู่สักหน่อย ทั้งนี้
บางที่เราไม่พอใจตำรวจเราเปลี่ยนเอาบุคคลอื่นมาอายุเวรอยู่ยวมบ้าง กระทบก็

ประสบเหตุการณ์ เราไม่เอาตำรวจละ เพราะตำรวจไม่ก็จ้างคนอื่นเป็นลูกจ้างมา — เป็นยาม ปรากฏว่ามีหนี้ยามเหมือนกัน คนอื่นก็ไม่ดีเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจะต้องแก้ไขบุคคลที่เข้ามาทำหน้าที่ต่าง ๆ รวมทั้งทำหน้าที่เวรยามอะไรต่าง ๆ นี้ด้วย เป็นเรื่องความบกพร่องของแต่ละบุคคล เป็นเรื่องที่จะพยายามปรับปรุงแก้ไขต่อไป เรื่องของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็รู้สึกว่าจะหนักเพียงเท่านี้ ใจหรือไม่ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาศย์ (อุปราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อกี้กระผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้ว กระผมก็ยังติดใจคำพูดของท่านอยู่ว่าตำรวจอาจจะนั่งหลับได้ นั่งหลับนี้กระผมไม่ว่าหรอกครับ ท่าน แต่ถ้าหากบังเอิญนั่งหลับในขณะที่คนร้ายจะจับพอดี ผลเสียหายจะสะท้อนไปสู่ขวัญของบุคลากร เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเรื่องนั่งหลับนี้ในขณะที่ศาลพิจารณาคดีแล้ว ตำรวจนั่งคุม การนั่งคุมคือการปฏิบัติหน้าที่นะครับ เป็นการทำหน้าที่ เพราะฉะนั้นคนที่ทำหน้าที่บกพร่อง กระผมเห็นว่าไม่สมควรที่จะไปปฏิบัติหน้าที่สำคัญอย่างนั้น กระผมเห็นใจในขณะที่นั่งคุมจำเลยอยู่เป็นชั่วโมง แต่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากมองถึงหน้าที่และความรับผิดชอบที่ตัวรับผิดชอบแล้วก็น่าจะไถ่แก้ไข เพราะอย่างน้อยก็อยากจะมีมีการเตือนกันปรกกันหรือมีผู้ควบคุมก็จะทำให้การหลับมีน้อยลง และการจับหรือว่าการทำร้ายผู้พิพากษาจะน้อยลงด้วย กระผมขอให้ข้อสังเกตกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไว้ แล้วกระผมก็ขอขอบคุณที่ท่านทำให้ความกระจ่างกระผมขอถามเพียงเท่านี้ เพื่อเป็นการรักษาเวลา ขอขอบคุณครับ

นายสุธรรม ภัทธาคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ เห็นถ้าจะไม่จำเป็นต้องตอบนะครับ ก็จะรับไว้พิจารณา ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คอไปเป็นกระตุกตามลำดับที่ ๓ กระตุกตามของคุณปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ เรื่อง การตั้งกิ่งอำเภอเมืองบูรณ ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณปิยะพันธุ์

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ

กรรม ปิยะณัฐ วัชรภรณ์ มาจากศรีสะเกษ กรรมชอบประธานอนุฆาตท่านประธาน
 กราบเรียนตามท่านรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องกับกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้ง
 กิ่งอำเภอเมืองบรบือ ความจริงกระตุถามของกรรมนั้นเป็นเรื่องความ แต่กรรมมานาน
 ตั้ง ๑๐ ปีแล้ว ชะรอยทางการจะเห็นว่าความเดือดร้อนของประชาชนนั้น ไม่ใช่เรื่อง
 รีบด่วน ก็เลยปล่อยให้เฉื่อยชามาจนกระทั่งทุกวันนี้ ความจริงเรื่องนี้เหตุที่จะเป็นปัญหา
 เกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้นเพราะทางราชการ โดยเฉพาะกรมการปกครองของกระทรวง-
 มหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการแท้ ๆ **ราษฎร** เขาอายุของเขาด้วยกันสงบเรียบร้อยด้วย
 ความยากลำบากขึ้นมาแล้ว โดยแต่เดิมที่ราษฎรตำบลโลก ตำบลเสี้ยว ตำบลหนองมา
 ได้ขึ้นอยู่กับเขตการปกครองอำเภออุทุมพรพิสัย แต่วันทีคืนนี้ กระทรวงมหาดไทยก็จัดตั้ง
 กิ่งอำเภอขึ้นใหม่ แล้วโอนราษฎร ๓ ตำบลนี้ไปรวมกับตำบลเปือยะ ให้ขึ้นเป็นกิ่งอำเภอ
 ใหม่ เรียกว่ากิ่งอำเภอเมืองบรบือ ทั้ง ๆ ที่ก่อนจะมีการจัดตั้งกิ่งอำเภอนั้นนั้นได้มีการ
 บริกษาหาหรือในระหว่างประชาชนราษฎรทั้งหลายมีความคิดเห็นอย่างไร ได้ผ่านมติ
 ของสภาตำบล โดยการประชุมกันว่า ถ้าหากจะมีการจัดตั้งกิ่งอำเภอขึ้นใหม่กันจริง ๆ
 ละก็ เพื่อความสะดวกของประชาชนทั้งหลายแล้วสมควรที่จะจัดให้มีการจัดตั้งศูนย์อยู่ตรง
 ที่จุดศูนย์กลางที่ราษฎรทุก ๆ ตำบลจะสามารถไปติดต่อกับทางราชการ ได้ มตินี้ผ่านสภา
 ตำบล ผ่านนายอำเภอ ผ่านทางจังหวัด เสนอมาทางกระทรวงมหาดไทย แต่ครั้งนั้น
 การจัดตั้งขึ้นมาจริง ๆ ก็ปรากฏว่าเอาที่ว่า การกิ่งอำเภอนี้ไปไว้เสียสักศูนย์เลยครับ ไป
 ไว้ติดกับเขตอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ไม่ทราบว่าจะให้ไปอยู่ในเขตปกครองรวม
 กับจังหวัดสุรินทร์หรืออย่างไร ราษฎรทั้งหลายก็ได้รับความกระทบกระเทือนเดือดร้อนกัน
 ไปหมด เพราะว่า การไปมาหาสู่ติดต่อกับกิ่งอำเภอใหม่นั้น ไม่สามารถที่จะเดินทาง
 ไปได้ด้วยความสะดวกสบาย เพราะรถโดยสารก็ไม่มี ถนนหนทางก็ลำบากจะไปติดต่อก
 ราชการครั้งหนึ่งต้องหาเงินค่ารถเหมาถึงจะมีรถไป ถ้าเดินไปก็เป็นระยะทาง
 ตั้ง ๔ - ๕ - ๖ กิโลเมตร บางตำบลก็ต้องเป็นระยะสิบ ๆ กิโลเมตรขึ้นไป ทั้ง ๆ ที่
 แต่เดิมนั้น เขาเคยมาติดต่อกับทางอำเภออุทุมพรพิสัยก็ได้รับความสะดวก วันหนึ่ง

สามารถจะมาอำเภอกันวันละ ๑๐ - ๒๐ เที่ยว คารถก็เพียง ๓ - ๕ บาท เท่านั้น แต่ปัญหานี้เกิดขึ้นก็เพราะเหตุว่าทางราชการไปยกเอาบ้านเขาใหม่ขึ้นอยู่ในเขตอำเภอนิวซึ่งเขาไม่เคยยินยอมพร้อมใจให้ และเรื่องนี้กระผมก็มีความสงสัยอยู่ว่าจะมีเลศนัยบางอย่างกันอยู่ เพราะว่าเรื่องนี้มีการดำเนินการที่จะวิ่งเต้นให้มีการจัดตั้งกิ่งอำเภอบึงบูรณขึ้นมาเป็นระยะเวลา ๑๐ ปีแล้ว ในระยะเวลาที่ผ่านมาในระบอบการปกครองอำเภอบึงบูรณเสีย อำเภอบึงบูรณมักพากันคัดค้านไม่เห็นด้วย เพราะว่าเหตุว่าจะไม่ได้รับความสะดวกสบายกัน กระผมคิดว่ากาการจัดตั้งกิ่งอำเภอกันทุก ๆ แห่งนั้นจำเป็นที่จะต้องนึกถึงความสะดวกสบายของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการที่ประชาชนทั้งหลายจะมาติดต่อกับทางราชการ แต่กาการจัดตั้งกิ่งอำเภอบึงบูรณนั้นก็ปรากฏว่าตั้งเพื่อให้ราษฎรไปติดต่อกับอำเภอกวญความขยทล่ำขทร ราษฎรก็คัดค้านและไม่เห็นด้วย ครั้งหนึ่งทางกระทรวงมหาดไทยได้คำรที่จัดตั้งกิ่งอำเภอนี้เมื่อประมาณปี ๒๕๑๓ ถ้ากระผมจำไม่ผิด ทางราชการได้จัดเงินงบประมาณไปให้แล้วจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ครั้นเมื่อราษฎรทราบเรื่องก็พากันคัดค้าน ทางจังหวัดก็ไม่สามารถที่จะชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจได้ แล้วเพื่อที่จะให้อนุวัติตามความต้องการของประชาชน ทางจังหวัดก็เลยเสนอว่าการจัดตั้งกิ่งอำเภอนี้ไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน ขอคืนเงินงบประมาณที่มีการคืนเงินงบประมาณมาครั้งหนึ่งแล้ว แล้ววันคืนก็กระผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่ากระทรวงมหาดไทยมีความต้องการอย่างไร มีความประสงค์อย่างไร ประกาศจัดตั้งกิ่งอำเภอบึงบูรณขึ้นมา ให้ราษฎรตำบลโคก ตำบลเสี้ยว ตำบลหนองมาเข้าไปรวมกับกิ่งอำเภอบึงบูรณเข้าไปอีก แล้วเรื่องนี้ปรากฏว่าการที่มีการประกาศจัดตั้งกิ่งอำเภอนั้นเป็นไปโดยพลการ เรื่องไม่ผ่านจังหวัด ไม่ผ่านแม่กระทั่งสภาจังหวัด ทั้ง ๆ ที่เรื่องรีบด่วนเกี่ยวกับการจัดตั้งกิ่งอำเภอนั้น ทางสภาจังหวัดได้พิจารณาดำเนินการแล้ว แต่ก็ไม่ได้รับการรีบเร่งที่จะดำเนินการให้ในกิ่งอำเภอนอื่น ๆ แต่กิ่งอำเภอบึงบูรณนี้ สภาจังหวัดก็ไม่ผ่าน กระทรวงมหาดไทยก็ประกาศจัดตั้งไป เมื่อทางราษฎรถูกบังคับให้ไปขึ้นอย่างนั้นก็มีปฏิกริยาคัดค้านกัน ตัวกระผมเองเห็นว่าเรื่องจะลุกลามใหญ่โต

ก็ได้บอกกับราษฎรว่าขอให้อยู่ควยควมสงบ กระจเมจะไม่ดำเนินการให้ควยเหตุควย ผลจะชี้แจงกับทางราชการให้ฟัง กระจเมเข้าไปหาท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน สมัยนั้นท่านผู้ว่าราชการจังหวัดคนเก่าครับ เคียวนี้ย้ายไปอยู่จังหวัดกาฬสินธุ์แล้ว ท่านก็บอกวว่าเรื่องนี้เป็น เรื่องของทางผู้ใหญ่ทางกระทรวง ทางจังหวัดไม่มีสิทธิที่จะดำเนินการ กระจเมก็อุส่าห์มาหาท่านอธิบดีกรมการปกครอง เพื่อจะขอชี้แจงให้ท่านเห็นว่าประชาชนเขามีความต้องการอย่างไร แต่เมื่อมาถึงอธิบดีกรมการปกครอง ท่านอธิบดีก็กรุณาบอกกับกระจเมวว่าเป็น เรื่องของจังหวัดอธิบดีไม่สามารถจะดำเนินการได้ เรื่องก็โยนกันมาไม่มีใครจะรับผิดชอบให้ ท่านประธานครับ กระจเมไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีนั้นได้ รับรู้รับทราบความเดือดร้อนของประชาชนทั้งหลายที่ถูกบังคับในเรื่องนี้อย่างไรหรือไม่ เขากินไม่ไคนอนไม่หลับกันอยู่ตลอดเวลา แล้วก็มีการประท้วงกันอย่างรุนแรงหลายครั้งหลายหน ถึงขั้นขอคืนบัตรประชาชน เพราะเหตุวทางราชการไม่สามารถที่จะดำเนินการ เพื่อเป็นไปตามความต้องการของประชาชนทั้งหลายได้ เรื่องนี้ความจริงนั้นกระจเมไม่เห็นว่าที่จะมาพบกับท่านประธานในสถานแห่งนี้ แต่เพราะเหตุวทางราชการไม่สามารถจะดำเนินการให้ เป็นไปตามความต้องการของประชาชนได้ - กระจเมจึงจำเป็นที่จะต้องมากราบเรียนชี้แจงเพื่อขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าทางกระทรวงมหาดไทยได้โปรดชี้แจงให้กระจเมได้รับทราบ เพื่อที่จะได้ไปแจ้งต่อทางราษฎรซึ่งมีความเดือดร้อนอยู่ทุกวี่ทุกวันนี้ว เขาจะได้รับการตอบสนองจากทางราชการอย่างไร เพราะฉะนั้นกระจเมจึงขอญาคตั้งกระทู้ถาม ขอเรียนถามว

๑. นโยบายการจัดตั้งกิ่งอำเภอนั้น ท่านได้คำนึงถึงความสะดวกในการติดต่อกับทางราชการของประชาชนหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. ท่านจะดำเนินการให้ เป็นไปตามความประสงค์ของราษฎรส่วนใหญ่ที่จะไม่ขอขึ้นอยู่ในเขตปกครองของกิ่งอำเภอบึงบูรพ์ไต่หรือไม่ เพราะเหตุใด และจะกระทำไต่เมื่อใด

๓. เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการเรื่องจัดตั้งกิ่งอำเภอบึงบูรพ์ ไต่ทราบเหตุผล

ข้อคัดค้านของราษฎรแล้ว และเมื่อมีการประชุมราษฎรก็ได้ทราบมติของราษฎรแล้ว แต่ก็ยังดำเนินการให้ยุ่งยากต่อราษฎรเช่นนี้ จะถือเป็นการบกพร่องในการปฏิบัติราชการหรือไม่ ท่านมีมาตรการอย่างไรที่จะไม่ให้มีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นอีก กระผมขอขอบพระคุณล่วงหน้าที่ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงให้กระผมฟัง

นายคำริ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้

ตอบคำถามข้อ ๑ ที่ถามว่า นโยบายการจัดตั้งกิ่งอำเภอขึ้นใหม่นั้นได้คำนึงถึงความสะดวกในการติดต่อกับทางราชการของประชาชนหรือไม่ เพราะเหตุใด ขอตอบสั้น ๆ แค่ว่า ในหลักการที่การจัดตั้งกิ่งอำเภอนี้ก็มีระเบียบกว้าง ๆ ไว้ว่า ควรจะได้อำนวยความสะดวกหรือการคมนาคมติดต่อกับอำเภอ ซึ่งอำเภอเดิมนั้นไม่สะดวก เราก็จัดตั้งกิ่งอำเภอขึ้น โดยดีระยะทางจากตำบล คือท้องที่ที่จะจัดตั้งเป็นกิ่งอำเภอใหม่ ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร ก็มีเส้นทางคมนาคมภายในเขตการปกครองที่เราจะจัดตั้งกิ่งอำเภอนั้น จะเอาตำบลใด หมู่บ้านใดของบางส่วนของตำบลไปรวมกันขึ้นอยู่กับการคมนาคม อย่างไม่ได้เรียนชี้แจงแล้ว ที่นี้ความเป็มาของข้อ ๑ การที่ท่านได้ตั้งปัญหาถามและอภิปรายข้อเท็จจริงมากมายนั้นกระผมขอ ไม่สรุปในตอนท้ายนะครับ

ข้อที่ ๒ ขอตอบคำถามที่ถามว่า จะดำเนินการได้เป็นไปตามความประสงค์ของราษฎรในส่วนที่จะไม่ขอขึ้นอยู่กักิ่งอำเภอบึงบูรณใดหรือไม่ เพราะเหตุใด และจะกระทำไ้เมื่อใด ข้อนี้ท่านสมาชิกเจ้าของกระทู้ถามผู้มีเกียรติก็คงจะได้ทราบความเคลื่อนไหวแล้ววาเหตุผลที่เราจะตั้งกิ่งอำเภอบึงบูรณขึ้นมาเริ่มมาตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๑ สักวิสัยที่จะติดตามข้อมูลหรือข้อเท็จจริงว่ามีเบื้องหลังหรือเบื้องหน้ากันมาอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามก็ได้ผ่านขั้นตอนในการดำเนินการนี้ในการรวมตำบล ๓ ตำบล คือ ตำบลเป่าะ ตำบลโคก ตำบลเสียว และตำบลที่ตั้งขึ้นใหม่คือตำบลหนองม้า

ความเป็นมาของประชาชนหรือราษฎรใน ๓ - ๔ ตำบลนี้ ได้มีการพิพาทกันอยู่เรื่อยมาว่า ประการที่ ๑ ควรจะตั้งกิ่งอำเภอบางกิ่งอำเภอขึ้นที่ตำบลใดตำบลหนึ่งที่ทำให้เรื่องยุติเยื่อ ประการที่ ๒ เหตุผลก็คือว่า เนื่องจากเรื่องที่จะมีการหยิบยกปัญหาขึ้นพิจารณาก็มักมีเกี่ยวกับเรื่องการแบ่งเขตการเลือกตั้ง มีการเลือกตั้งเมื่อใดปัญหาก็จะเกิดขึ้นว่าเขตนี้ควรจะไปรวมอยู่กับเขต ๑ หรือเขต ๒ ก็เป็นเรื่อยมาตลอดจนกระทั่งปี ๒๕๑๕ ก็ได้สั่งให้ระงับการตั้งกิ่งอำเภอบึงบูรมนั้นไว้ เพราะเหตุว่าประชาชนยังไม่ได้ตกลงกัน ยังพิพาทกันอยู่ เราก็เลยระงับ ทั้ง ๆ ที่กิ่งอำเภอบึงบูรมนั้นที่ไปตั้งที่ตำบลเป่าะนี้มีเนื้อที่ที่ราษฎรเช่ากินให้อยู่ ๑๕๐ ไร่ เราก็ดึงงบประมาณสมทบเข้าไปในปีนั้น แต่เมื่อยังตั้งไม่ได้เราก็ดึงงบประมาณไป แล้วก็เอาไปสร้างกิ่งอำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ไปเสียก่อน ที่นี้ที่ท่านถามในข้อ ๒ ว่า เขตการปกครองของกิ่งอำเภอบึงบูรมนั้นจะเป็นไปตามความประสงค์ของราษฎรส่วนใหญ่ได้หรือไม่ ได้ดำเนินการแล้ว คือหมายความว่าได้ประชุมกันครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๐ ได้ตกลงตั้งกิ่งอำเภอขึ้นโดยควบคุมเขตของที่ตำบลเป่าะ ตำบลโคก ตำบลเสียว และตำบลหนองมา ต่อมาประชาชนก็ยังคัดค้านอีก ก็ได้ทำการพิจารณาต่อมาจนกระทั่งสุดท้ายในปีนั้น เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ได้ตกลงกันว่าจะคืนตำบลโคก ตำบลเสียว และตำบลหนองมาส่วนใหญ่ แล้วก็ยังมีบ้านอยู่เพียงหมื่นเดียวของตำบลหนองมาจะเปลี่ยนแปลงไปตั้งเป็นหมู่บ้านหนึ่งของตำบลเป่าะ แล้วก็ตั้งกิ่งอำเภอบึงบูรมนั้นที่ตำบลเป่าะตำบลเดียว นี่เป็นข้อยุติของฝ่ายประชาชน นอกนั้นขอโอนตำบลโคก ตำบลเสียว และตำบลหนองมาทั้งหมดนี้กลับไปอยู่อำเภออุทุมพรพิสัย นี่เป็นข้อเสนอครั้งสุดท้ายกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาว่าความเหมาะสมในขั้นสุดท้ายนี้ควรจะเป็นอย่างไร คือการตั้งกิ่งอำเภอขึ้นมากิ่งหนึ่งนี้แล้วมีราษฎรตำบลเดียว ควรจะเป็นกิ่งอำเภอขึ้นมาหรือว่าควรจะไปรวมอยู่กับอำเภอเดิมทั้งหมด เพราะว่าข้อเท็จจริงจากที่เสนอปี ๒๕๑๑ แล้วก็พิจารณาข้อพิพาทความคิดเห็นขัดแย้งกันมาตลอดจนกระทั่งถึงปี ๒๕๑๕ และปี ๒๕๒๐ นี้จะมีอะไรเปลี่ยนแปลงอีกบ้างหรือไม่ ก็พอที่จะตอบในเบื้องต้นนี้เองก็ได้

มีบันทึกของกรมการปกครอง เสนอมาตามความคิดเห็นของประชาชนที่จะโอนหมู่ ๕ ของ ตำบลหนองมาไปขึ้นอยู่กับกิ่งอำเภอเมืองชุม ซึ่งเป็นที่ตั้งของตำบลเป่าะ นอกนั้นตำบล โดด ตำบลเสียว และตำบลหนองมานี้เอากลับไปขึ้นอำเภออุทุมพรพิสัย ซึ่งการทาง นั้นจะต้องประกาศเป็นขั้นตอน กล่าวคือการโอนหมู่บ้านม่วงของตำบลหนองมาไปขึ้นกับ ตำบลเป่าะนั้นจะกระทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย ส่วนการจะโอนเขต ตำบลโนนเขตกิ่งอำเภอนี้กลับไปเป็นของอำเภอนั้นก็จะต้องกระทำโดยประกาศของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขั้นตอนก็คงยังมีค้างอยู่ ขอขอบคุณครับ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในเบื้องต้นกระผมต้องขอพ้องท่านประธานก่อนว่าท่านรัฐมนตรีตอบกระผมไม่หมด ข้อ ๓ กระผมถามแล้ว ท่านก็ไม่ได้ตอบ เพราะฉะนั้นสิทธิที่กระผมจะซักถามท่าน ก็ยังไม่ตอง นับนะครับท่านประธาน ก่อนอื่นนั้นกระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า หลักเกณฑ์การจัดตั้งกิ่งอำเภอที่ท่านที่ว่ามาถ้าหากติดต่อกับอำเภอเดิมไม่สะดวกแล้วก็ การที่จะไปจัดตั้งกิ่งขึ้นใหม่ก็ขึ้นอยู่กับเส้นทางคมนาคม กระผมอยากจะพ้องท่านรัฐมนตรี ว่าเรื่องนั้นจะมีเบื้องหลัง เพราะเหตุว่าตำบลโดดนั้นขึ้นอยู่กับอำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอเดิมนะครับไกลกว่า สะดวกกว่า สบายกว่า กลับตัดไปขึ้นกับกิ่งอำเภอใหม่ เพียงเพื่อจะให้กิ่งอำเภอใหม่นั้นจัดตั้งขึ้นมาได้ เพราะเหตุว่าบ้านเป่าะ ถ้าหากว่า เป็นบ้าน ๆ เดียว หมู่บ้านเดียวไม่สามารถจะจัดตั้งกิ่งอำเภอขึ้นมาได้ ก็เลยรวบรวม เอาบรรดาหมู่บ้านต่าง ๆ นั้นมารวมขึ้นด้วยเพื่อจะได้จัดตั้งกิ่งขึ้นมาได้ แล้วที่ท่าน รัฐมนตรีบอกว่าเรื่องนี้ได้ผ่านขั้นตอนมาตามลำดับนั้น กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ไม่เป็นความจริงครับ ท่านสมาชิกสภาจังหวัดของจังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในสภาจังหวัด มาเกือบ ๓๐ ปี ขณะนี้ได้มานั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถ ยืนยันให้กับกระผมได้คือว่าเรื่องนี้ไม่เคยผ่านขั้นตอนโดยการประชุมของสภาจังหวัดเลย เป็นอำนาจที่ทางกรมดำเนินการ ไปโดยพลการ และเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วกระผมคิดว่าผู้ที่ เกี่ยวข้องทั้งหลายทั้งปวงนั้นก็จะต้องมีอะไรอยู่ข้างหลังถึงจะได้ดำเนินการ เรื่องนี้ไป

เพราะฉะนั้นที่กระผมถามในคำถามข้อ ๓ ว่าเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการเรื่องจัดตั้งกิ่งอำเภอบึงบูรพ์ได้ทราบเหตุข้อคัดค้านของราษฎร เมื่อมีการประชุมราษฎรที่ทราบมติของราษฎรแล้ว แต่ยังคงดำเนินการใหญ่ๆ ยากกับราษฎรเช่นนี้อีก ก็น่าที่จะถือว่าเป็นการบกพร่องต่อการปฏิบัติราชการและแนวทางการบริหารงานที่รัฐมนตรีจะพึงมาปฏิบัติงานใหม่ แต่กระผมก็คิดว่าโดยอำนาจหน้าที่ของการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน เป็นผู้บังคับบัญชาทั้งหมด ถ้าหากกิจการดำเนินงานทั้งหมดนั้นไม่เป็นไปโดยความเรียบร้อย ถ้าเรามีเจ้าหน้าที่ที่มีอคติที่มีความต้องการที่จะทำงานตามความต้องการของตัวเองอยู่อย่างนี้แล้ว บ้านเมืองก็จะเดือดร้อนระส่ำระสายกันทั่วไป กระผมขอฝากให้ท่านรัฐมนตรีได้รับทราบไว้ด้วย และถ้าหากส่งเสริมให้บุคคลเช่นนี้ทำงานใหญ่ๆ ยากเกิดปัญหาที่บ้านกับเมืองขึ้นอีก ก็จะทำให้มีความเดือดร้อนเคลื่อนไหวกันอย่างไม่สืบต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าปัญหาเรื่องกิ่งอำเภอเกี่ยวกับมีข้อขัดแย้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น - กระผมอยากจะขอทราบเรียนท่านว่า ข้าราชการกรมการปกครองพยายามที่จะลากรเอาเรื่องของราษฎรเข้ามาเกี่ยวพันกับการเมืองโดยไม่มีเหตุไม่มีผล ท่านประธานครับ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่ท่านรัฐมนตรีตอบกระผมนั้น สมัยนั้นการเลือกตั้งยังเป็นการเลือกตั้งรวมเขตจังหวัดทั้งจังหวัด ไม่มีการแบ่งเขตเลือกตั้ง เพิ่งจะมีการเลือกตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ และ พ.ศ. ๒๕๑๙ แต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ และ พ.ศ. ๒๕๑๙ กิ่งอำเภอบึงบูรพ์ยังไม่ประกาศจัดตั้งขึ้นมา เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ทราบเอาไว้ด้วย และคำชี้แจงของข้าราชการกรมการปกครองนั้นใช้ไม่ได้ กระผมเองได้พยายามที่จะไปติดต่อกับทางราชการเพื่อให้ดำเนินการให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน และเรื่องนี้กระผมก็มีความรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่ง ที่ทางราชการพยายามจะถ่วงเรื่องอยู่ตลอดเวลา ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าราษฎรมีความไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งที่ทางราชการดำเนินการบีบบังคับไปเช่นนั้น กระผมจะขอยกตัวอย่างให้ท่านฟัง กระผมไปติดต่อกับทางจังหวัด จังหวัดบอกว่าเป็นเรื่องของกระทรวง กระผมมาที่กระทรวง กระทรวงบอกว่าเป็นเรื่องของจังหวัด โยนกันไปโยนกันมาอย่างนี้ ผลสุดท้ายกระผม

ก็ไปบอกราษฎรว่ากระผมไม่รู้อะไรแล้วครับ ราษฎรเขาก็ชุมนุมกันจะหอบ
 หมอชาวมอแกนมาตั้งกันที่จวนผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าฯ คนเก่าะครับ ไม่ใช่
 คนนี้ พอมีเรื่องมีราวขึ้นมา ผู้ว่าฯ ก็ต้องไปทำความเข้าใจแจ่มแจ้งกัน พลผดสุดท้าย
 ผู้ว่าฯ คนนั้นก็ถูกย้ายไป และเมื่อย้ายไปแล้วมีผู้ว่าฯ คนใหม่ ราษฎรก็เริ่มค้น
 คว้าหาประโยชน์ให้ตัวเอง ผลมาซึ่งแรงขอความกรุณาที่ใหม่ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดคนใหม่
 คนปัจจุบันนี้ท่านก็ให้ความกรุณา เข้าไปสอบถามสกับที่รับฟังความต้องการของประชาชน
 เป็นความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ท่านอยากถือว่าเป็นเรื่องที่การเมืองเข้า
 มาเกี่ยวข้อง เมื่อท่านผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการไปแล้ว ท่านก็จะเสนอเรื่องมา
 แต่ท่านก็บอกว่ขั้นตอนของงานสภาจังหวัดก็ การประชุมสภาจังหวัดมีหนึ่งก็ประชุม
 กันครั้งเดียว ถ้ายังไม่ถึงสมัยประชุมก็ต้องรอกันอยู่ ในระยะเวลาที่คอยรอคอยกันอยู่นี้
 ราษฎร เขาเดือดร้อนกันมากแค่ไหน ท่านรัฐมนตรีท่านไมทราบ ท่านข้าราชการกรม
 การปกครอง ท่านอธิบดีกรมการปกครองท่านไมทราบ เมื่อไมทราบท่านก็คิดว่าถ้าหาก
 ปลอยเรื่องให้ช้า ๆ เรื่อย ๆ ไปแล้ว ต่อไปเรื่องก็จะเจียบเอง แต่เรื่องนี้ราษฎร
 เขาลำบากมาก ลูกเล็กเล็กแดง แม่แก่พระสงฆ์องค์เจ้าก็ทนความรบเร้าของประชาชน
 ไม่ไหวต้องเคลื่อนไหวกันหมด คราวนี้เขาเคลื่อนไหวกันแล้ว ผลสุดท้ายทางราชการก็
 ต้องยินยอมให้เป็นไปตามความต้องการของเขา กระผมพยายามคิดต่อประสานงาน
 กับทางราชการ เพื่อให้ดำเนินการ เป็นไปตามความต้องการของประชาชน แต่ก็ปรากฏ
 ว่าเรื่องจากจังหวัดมาถึงกระทรวงนั้นใช้เวลาเดินทางมากมายหลายวันหลายคืนเหลือ
 เกิน กระผมเคยให้เรื่องออกจากจังหวัดมาแล้วระยะเวลา ๒ อาทิตย์ กระผมมาถาม
 ที่กระทรวง ก็ปรากฏว่าเรื่องยังไม่ถึง ทั้ง ๆ ที่เรื่องถึงอำเภอเมืองบุรีรัมย์นี้ราษฎร
 ต้องการมาก และเรื่องทุกเรื่องจะออกจากจังหวัดจะต้องประทับตราตัวแดง ๆ ครับ
 ว่าความมาก ขนาดความมากครับท่านประธาน เป็นระยะเวลา ๑ เดือนก็ยังไม่ถึง
 ถ้าหากว่ากรมการปกครองทำงานชนิดที่ความมากด้วยความล่าช้าอย่างนี้แล้ว บ้านเมือง
 ไปไม่ไหวนะครับ กระผมขอฝากให้ท่านไปรื้อคนเรื่องราวขึ้นมาคุยด้วย เพราะฉะนั้น

การที่ระดมมาตามอย่างนี้ก็เพียงต้องการที่จะให้ท่านรับทราบความต้องการของ—
 ประชาชนและรับทราบการทำงานของข้าราชการด้วย ท่านรัฐมนตรีบอกกับกระผม
 ว่าเรื่องนี้ได้ดำเนินการแล้วเกี่ยวกับการที่จะโอนตำบลโลก ตำบลเสี้ยว ตำบลหนองม้า
 กลับคืนอำเภออุทุมพรพิสัยตามเดิม แต่กระผมคงขอประท้วงโทษด้วยที่ท่านเป็นรัฐมนตรี
 แตะรูนอยกว่ากระผมด้วยซ้ำไป กระผมรู้ว่าทางกรมการปกครองให้จังหวัดทำเรื่อง
 ขอแบ่งเขตตำบล ๓ ตำบลคืนคนกลับที่เดิม กระผมมีหนังสือเป็นสำเนาของจังหวัด
 ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ มาถึงกระทรวงมหาดไทย ไม่ทราบว่าลาซาอย่างไร
 กระผมมาติดตามก็ไม่ได้เรื่องใครว่า และลาซาอยู่อย่างนี้ พอจะมีการเลือกตั้งก็เป็น
 ข้ออ้างอีกว่าเรื่องนี้ติดการเลือกตั้ง ยังแบ่งเขตเลือกตั้งไม่ได้ ให้ราษฎรรออยู่ก่อน
 ราษฎรก็รอครับ และในขณะที่จะรอนั้น ราษฎรได้เข้ามาพบกับอธิบดีกรม
 การปกครอง ท่านอธิบดียืนยันว่าจะดำเนินการให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน
 แต่ขอว่าให้เสร็จการเลือกตั้งแล้วจะทำให้ทันที ร่างประกาศของกระทรวงมหาดไทย
 เรื่องเปลี่ยนแปลงเขตตำบลในท้องที่กิ่งอำเภอบังบูรพ์ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัด
 ศรีสะเกษ ที่จะไปปลัดกระทรวงมหาดไทยลงนาม แล้วก็ร่างประกาศของกระทรวง
 มหาดไทย เรื่องเปลี่ยนแปลงเขตกิ่งอำเภอบังบูรพ์ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
 ที่จะให้รัฐมนตรีลงนาม ก็ร่างมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว รอเวลาแต่จะลงนามเท่านั้น
 ก็สามารถจะดำเนินการให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนได้ แต่ท่านอ้างเหตุ
 ว่าติดการเลือกตั้ง ให้รอเอาไว้ก่อน ราษฎรของกระผมก็อยู่กับความสงสัย บอกว่า
 รอหรือ บัดนี้การเลือกตั้งได้พัฒนาไปตั้งแต่เดือนเมษายน พฤษภาคม มิถุนายน จะ
 เข้ากรกฎาคมแล้วครับ เรื่องนี้ยังไม่ดำเนินการไปถึงไหน ครั้นพอกระผมไปติดต่อกับ
 ทางกระทรวงเข้าอีก ก็ปรากฏว่าทางเจ้าหน้าที่บอกว่าเรื่องที่ร่างมานั้นมีข้อบกพร่อง
 ขอให้แก้ไข เรื่องที่จะแก้ไขนี้ถ้าหากว่าทางกรมจะรีบดำเนินการแก้ไขแล้วรอเอา
 ไว้ว่าเสร็จการเลือกตั้งแล้วจะลงชื่อทันที ก็จะสามารถประกาศใช้ได้สำเร็จเรียบร้อยแล้ว
 เป็นไปตามความต้องการของประชาชนได้ทันที แต่ก็ไม่ได้ทำครับรอเอาไว้ก่อน

จนมีคนมาตามเรื่อง ถูกจับคุกไซขนาดหนัก ถึงจะส่งเรื่องไปบอกว่ากพร่องอีกให้
 จังหวัดแก้ไข ขณะนี้จังหวัดก็แก้ไขมาแล้ว หนังสือความมากของจังหวัดศรีสะเกษ ที่
 ศก. ๑๘/๑๒๔๘๒ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๒๒ แยกกระแสมักไม่ทราบท่านรัฐมนตรีได้รับ
 หรือยัง จนบัดนี้ถ้าหากว่าเรื่องเป็นไปอย่างนี้แล้ว ท่านจะยืนยันให้กระผมได้ไปชี้แจง
 กับราษฎรได้หรือไม่ว่าท่านจะรีบลงนามให้สำเร็จลุล่วงเรียบร้อยไปไ้เมื่อใด กระผม
 ขอเรียนท่าน แล้วท่านอย่าลืมตอบคำถามขอ ๓ ของกระผมด้วยนะครับ

นายคำวิ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ขอบคุ
 ญครับ ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อกี้ที่ท่านยังข้องใจอยู่ และ
 ท่านก็ยังไม่คิดว่าจะให้กระผมนับ ๑ - ๓ นับยกอะไรนี้ ก็ไม่เป็นอะไรครับ กระผม
 ขอยืนยันว่า เมื่อทางกระทรวงมหาดไทย กระผมได้ตอบไปแล้วว่าเป็นไปตามความ
 ประสงค์ของประชาชนที่เสนอขึ้นมา ๔ คำขลนั้น คือ คำขลเป่าะนี้หมายความว่าคงตั้ง
 เป็นกิ่งอำเภอไป ส่วนอีก ๓ คำขลนั้นก็เฉพาะคำขลหนองมาทมูเดียวที่จะขอยุ่ทางกิ่ง
 อำเภอใหม่ ส่วนนอกนั้นขอกลับไปทำอำเภออุทุมพรพิสัย ขอสงสัยหรือกระทงามนั้น
 กระผมก็คิดว่า กระผมได้ตอบไปหมดแล้ว เหลือในขอ ๓ ที่นี้ขอหนึ่งที่ว่ายังไม่ไ้
 ตอบ. กระผมรับทราบครับ ท่านกรุณาส่งหลักฐานต่าง ๆ ไปว่าใครมีเบื้องหน้าเบื้องหลัง
 อะไร กระผมยินดีที่จะสอบสวนให้ คงจะหมกความของใจ ส่วนจะให้กระผมไปลงโทษ
 เขาว่าใครบกพร่องในหน้าที่ให้ถือว่าบกพร่องต่อการปฏิบัติราชการหรือไม่ ก็ได้
 ขอความกรุณาเถอะครับ เห็นใจว่าเรื่องเกิดขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ และท่านตั้งกระทงาม
 ท่านไ้บอกแล้วเมื่อกี้ว่ากระทงามของท่านเกือบ ๑๐ ปี หรือ ๑๐ ปี เพราะฉะนั้น
 เมื่อกระผมกลับมาตอบคำถามนี้ก็เรียกว่าเอาเหตุการณ์ ๑๐ ปีมาตอบ ก็อาจจะ
 คลุมเครือไปบ้าง แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าท่านยังติดใจ ก็ควรที่จะเอาหลักฐานต่าง ๆ
 ที่ท่านว่ามีเบื้องหน้าเบื้องหลังเอาไป กระผมพร้อมครับ แล้วที่ท่านว่ามีรายละเอียดนั้น
 กระผมยอมรับครับ ราษฎร ประชาชนในแต่ละจังหวัดย่อมทราบขอเท็จจริงที่ว่า
 ส่วนกลาง กระผมยอมรับในหลักการนี้ แต่ในหลักการปฏิบัติั้นกระผมก็คิดว่ากระผม

ก็รวมเหมือนกัน แต่จะน้อยกว่าท่าน ไม่เป็นอะไรครับกระผมยอมรับ เพราะฉะนั้น คำถามที่จะถาม กรุณาถามเป็นข้อ ๆ ถ้าสนใจ กระผมยินดีที่จะตอบชี้แจง ถ้าไม่ช้า กับที่ตอบไว้แล้วครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผม อยากจะขอประธานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า มีสมาชิกของนักกฎหมายที่ว่า "ความ ล้ำชาในการดำเนินการกระบวนการยุติธรรม ก็คือการปฏิเสศความยุติธรรม" นั้นเอง ถ้า ไม่เชื่อเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้นั่งอยู่ข้าง ๆ ท่าน การ ล้ำชาที่ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ก็คือการปฏิเสศที่จะ ทุ่มำงำนให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอเรียนถาม ทวนว่า เมื่อจังหวัดไค้มีหนังสือมาขอให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเขตตำบลให้เป็นตาม ความประสงค์ของประชาชน ท่านจะดำเนินการไค้เมื่อใด

อีกข้อหนึ่งที่กระผมอยากจะขอเรียนถามท่าน ที่ท่านไม่สามารถจะถือว่าการ ที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการเรื่องนี้เป็นการบกพร่องในการปฏิบัติราชการ เอาละครับ เรื่องที่ผ่านมาแล้วกระผมก็ไม่ว่าอะไรหรอกครับ ที่นี้ท่านมีมาตรการอย่างไรที่จะไม่ให้ เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นอีก หมายความว่า เรื่องเจ้าหน้าที่มาทำงานให้เกิดปัญหากับราษฎร ให้เกิดปัญหากับทางราชการ ทั้ง ๆ ที่ไม่น่าจะเกิดปัญหาย่างนี้ ท่านมีมาตรการที่จะ ป้องกันอย่างไร และถ้าเกิดขึ้นแล้ว ท่านจะทำอย่างไรกับข้าราชการชนิดนี้ ขอได้ โปรดตอบให้กระผมได้รับทราบด้วย

นายคำวิ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน ประธานที่เคารพ เนื่องจากมีข้อข้องใจอยู่ ๒ ข้อ ข้อแรกท่านคงยืนยันไค้เมื่อกี้จากที่ ท่านเสนอเองบอกว่า เมื่อวันที่เท่าไรของเดือนมิถุนายน ๒๕๒๒ ที่จังหวัดไค้ส่งมติมา ครั้งสุดท้าย แล้วกระผมก็ไค้เรียนไปแล้วเมื่อกี้ที่วางรำงนั้นไค้อยู่ในมือกระผมแล้ว - กระผมก็ติดตามเรื่องว่าหลังจากที่เขาส่งมาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ที่ว่าแห่งควมมาก อะไ้นั้น เขาก็มารำงเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย การเปลี่ยนแปลงเขตหมู่บ้าน ของตำบลเดียวกัน ประกาศโดยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นคนลงนาม และประกาศที่ระ

เปลี่ยนแปลงเขตจากที่เราประกาศไปแล้วเมื่อปี ๒๕๒๐ มี ๔ ตำบล เอา ๓ ตำบล
กลับมาขึ้นกับอำเภอเป็นการเปลี่ยนแปลงเขตการปกครองระดับอำเภอและกิ่งอำเภอ
ครับ จะต้องลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งกระผมก็ได้เรียนไปแล้ว
ว่าพร้อมที่จะดำเนินการอยู่แล้วตามความประสงค์ของประชาชน

ที่ส่วนที่ท่านยืนยันว่าอยากจะให้มีการสอบ กระผมก็พร้อมที่จะสอบได้
ขอได้ส่งหลักฐานมาแนะครับ ไม่ใช่เป็นกระทู้ถามอย่างนี้ ส่งหลักฐานที่สงสัย ก็จะได้
ช่วยกันทำความเข้าใจว่าคดีชก้อยู่อย่างไร แต่เท่าที่กระผมก็เรื่องสืบสนกันไม่สืบสน
กันมา อย่างที่ได้เรียนไปเมื่อกี้คือ ๑. เกี่ยวกับเรื่องการที่ไม่ตกลงใจกันว่าจะตั้งตัว
กิ่งอำเภอที่ตำบลโคก ที่ทำให้ลาซา ๒. ก็คือว่างประมาณนั้นเราจะต้องตั้งขึ้นมาใหม่
ก็เพิ่งจะตั้งขึ้นมาเมื่อปี ๒๕๒๐ ยังไม่ตกลงกันอีก เพราะส่วนมากจะไม่ขอยุ่ตำบลเป่า
จะขอยุ่ตำบลโคกกับตำบลหนองมนั้นครับ ถ้าหากว่าไม่ได้ ๒ ตำบลนี้ก็ขอกลับไม่
อยู่อำเภออุ้มผางหรือเป็นเหตุที่ความเข้าใจของกระผมเองก็คิดว่าควรจะได้ทำ
ตามเสียงส่วนมากของประชาชนมากกว่าที่จะเอาเสียงของเจ้าหน้าที่ในส่วนกลาง จึง
ได้ย้อนเรื่องกลับไปกลับมาอีก อย่างนี้ก็มีความจริงอยู่เช่นนั้น แต่อย่างไรก็ตาม
กระผมคิดว่าเรื่องนี้ก็ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามเสียงส่วนมากของประชาชน คือเขา
อยากจะทำมาอยู่อำเภออุ้มผางก็ให้มาตั้ง ๓ ตำบลแล้ว ส่วนตำบลหนองมนั้นคง
จะอยู่อำเภอ ๕ ของตำบลหนองมาไปตั้งเป็นหมู่ ๑๑ ของตำบลเป่าแล้วก็นั่งอยู่กับ
กิ่งอำเภอบึงบูรพ์ ขอขอบคุณครับ

นายปิยะธู วุฒารณ (ศรีสะเกษ) : กระผมขอบพระคุณมากครับ
ท่านรัฐมนตรีที่ท่านบอกว่ามีร่างประกาศอยู่ในมือท่านแล้ว กระผมถามอีกนิดเดียวว่า
จะเห็นให้กระผมเมื่อใด ท่านจะรออยู่ทำไม นั่งอยู่ทำไม ถ้าท่านบอกว่าครั้งนี้ได้เห็น
ให้เรียบร้อยแล้ว กระผมก็จะไม่ทำอะไรอีก

อีกอย่างหนึ่งจะฝากท่านรัฐมนตรีไปว่า กระผมได้ไปติดต่อกรมการ
ปกครองเป็นไปด้วยความยากลำบากเหลือเกิน ถ้าหากสามารถชี้แจงกับเจ้าหน้าที่ผู้
กันรู้เรื่อง กระผมก็ไม่ต้องมาเรียนถามท่านวันนี้หรอกครับ เพราะฉะนั้นกระผม

ขอขอบพระคุณมากที่ท่านกรุณาให้คำชี้แจงกับกระผม และหวังว่าถ้ากระผมไปติดต่อก็คง จะได้รับความร่วมมือร่วมใจเป็นอย่างดี และขอได้โปรดกรุณาบอกกระผมว่าถูกขังขาม ยามกี่ที่ท่านจะลงนามในประกาศนั้นจะเป็นวัน เวลาใด กระผมขอขอบพระคุณล่วงหน้า ครับ

นายคำวิ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอขอบคุณ ครับ การประกาศเราก็ดำเนินมาแล้ว วิธีปฏิบัติเอาเข้าประชุมกระทรวง ก็จะได้ แยกย้ายกันกันไป ซึ่งกระผมกะว่าจะคงไม่เกิน ๓๐ วันต่อไปนี้ ส่วนท่านยังติดใจว่าจะมี ปัญหาอะไร กระผมยินดีไม่ชักข้องในการที่จะให้ความกระจ่างแจ้งนอกสภา เชิญท่าน ไปติดต่อกับกระผมได้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งถาม ลำดับที่ ๕ เป็น กระทั่งถามของคุณชวีน เป้าอารีย์ เรื่อง กำหนดราคาอ้อย ตามรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม ขอเชิญครับ คุณชวีน เป้าอารีย์

นายชวีน เป้าอารีย์ (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพและท่าน สมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งสภาผู้แทนราษฎร กระผม นายชวีน เป้าอารีย์ สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัด กาญจนบุรี สังกัดพรรคกิจสังคม ก่อนอื่นกระผมต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ไต่ถาม รุกระเบียบวาระกระทั่งถามของกระผม เพื่อถามเกี่ยวกับราคาอ้อยกับท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม แล้วกระผมก็ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมที่ได้ให้เกียรติมาตอบกระทั่งถามของกระผม กระทั่งถามของกระผม นั้น กระผมขอตั้งกระทั่งถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

เนื่องจากขณะนี้ถึงฤกษ์ที่จะปลูกอ้อยกันแล้ว แต่ชาวไร่อ้อยเกรงว่า โรงงานน้ำตาลจะถดถอยราคาอ้อยอีกเช่นเคย ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดราคาอ้อยเมื่อสมัยที่ แล้ว คือตันละ ๒๕๐ บาท ในราคาที่กำหนดนี้เป็นราคาที่ขาดทุน ไม่สามารถที่จะ ทำอ้อยต่อไปได้ ขณะนี้ถึงฤกษ์ที่จะปลูกอ้อยถ้าท่านยังไม่กำหนดราคาอ้อยตัน ให้แก่ชาวไร่ จะทำให้ชาวไร่อ้อยล้มเลิกกิจการปลูกอ้อยเพราะการขาดทุน ผลจะ

ทำให้ปีต่อไปไม่มีอ้อยจะหีบ ผลเสียหายทางเศรษฐกิจจะตามมาอันเป็นผลเสียหายต่อประเทศชาติ ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยต่อชาวไร่ จึงขอให้กำหนดราคาในปีที่จะถึงตามวาระราคาตลาดโลกและภาวะการลงทุนของเกษตรกร เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมในการกำหนดราคาารวมกับรัฐบาล จึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านจะกำหนดราคาอ้อยหรือประกันราคาอ้อยต่อตันได้หรือไม่
๒. ท่านจะกำหนดราคาหรือประกันราคาอ้อยให้แก่ชาวไร่อย่างไรอย่างน้อยตันละ

๓๕๐ บาทจะได้หรือไม่อย่างไร ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

๓. กฎหมายกำหนดราคาหรือประกันราคาอ้อย ท่านจะเร่งให้ส่งมาบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมโดยเร็วที่สุด เพื่อให้ชาวไร่อ้อยหายเป็นกังวลได้หรือไม่ประการใด ขอขอบคุณครับ

นาวาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง - อุตสาหกรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งกระทู้ถามมา ดังที่จะเห็นได้ทั้ง ๓ ข้อว่า ๑. ท่านจะกำหนดราคาอ้อยหรือประกันราคาอ้อยต่อตันได้หรือไม่ ๒. ท่านจะกำหนดราคาหรือประกันราคาอ้อยให้แก่ชาวไร่อย่างน้อยตันละ ๓๕๐ บาทจะได้หรือไม่ อย่างไร ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด และ ๓. กฎหมายกำหนดราคาหรือประกันราคาอ้อย ท่านจะเร่งให้ส่งมาบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมโดยเร็วที่สุด เพื่อให้ชาวไร่อ้อยหายเป็นกังวลได้หรือไม่ประการใดนั้น ทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็เห็นว่ากระทู้ถามทั้ง ๓ ข้อนี้มีความเกี่ยวข้องกัน จึงขอตอบรวมกันเพื่อความกระจ่างชัดมากขึ้น คือ สำหรับกระทู้ถามข้อ ๓ นั้นก็แสดงว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเข้าใจดีแล้วว่าการที่รัฐบาลจะกำหนดราคาอ้อยหรือประกันราคาอ้อยโดยให้ใดผลจริงจึงจำเป็นจะต้องให้มีมาตรการซึ่งมีประสิทธิผล - มาตรการดังกล่าวของอาศัยอำนาจตามกฎหมาย กระทรวงอุตสาหกรรมได้พิจารณาปรับปรุงพระราชบัญญัติน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยได้เพิ่มบทบัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขและราคาในการรับซื้ออ้อย และให้มีผู้แทนชาวไร่อ้อย

เป็นกรรมการในคณะกรรมการอ้อย และน้ำตาลทรายแห่งชาติซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการ
แนะนำต่อรัฐมนตรีในเรื่องราคาอ้อย กระทรวงอุตสาหกรรมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
อ้อยและน้ำตาลทรายฉบับใหม่ให้คณะรัฐมนตรีชุกก่อนพิจารณาแล้ว และคณะรัฐมนตรี
ก็ได้พิจารณาเห็นชอบด้วยในหลักการ แต่การตราเป็นพระราชบัญญัติยังมีไต่ลุลวง ไป
ก็ได้มีการ เลือกลงผู้แทนราษฎรและมีรัฐบาลชุดใหม่ กระทรวงอุตสาหกรรมจะได้
พิจารณาคำเนินการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติและเสนอคณะรัฐบาลพิจารณาต่อไป อนึ่ง
ในระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมามาตรการกำหนดราคาอ้อยได้อาศัยความร่วมมือของฝ่ายชาวไร
อ้อยและทางฝ่ายโรงงานน้ำตาล โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้สนับสนุนให้ผู้แทน
ชาวไรอ้อยและผู้แทนโรงงานน้ำตาลทรายมาพบปะเจรจากันกลางราคารับซื้ออ้อยกันแต่
เนิน ๆ ก่อนจะถึงเวลาเปิดฤดูกาลหีบอ้อย โดยกระทรวงอุตสาหกรรมทำหน้าที่เป็น
คนกลาง คอยประสานงานและไกล่เกลี่ยเมื่อมีข้อขัดแย้ง ในปีที่ผ่านมาการค่าน้ำตาล
ในตลาดโลกตกต่ำ กระทรวงอุตสาหกรรมและคณะกรรมการพิจารณานโยบายการผลิต
และจำหน่ายน้ำตาลทรายได้เสนอแนะให้รัฐบาลใช้มาตรการการช่วยเหลือต่าง ๆ เพื่อ
ให้โรงงานน้ำตาลสามารถรับซื้ออ้อยได้ในราคาที่พอสมควร สำหรับฤดูกาลหีบอ้อยที่
จะถึงนี้ได้มีการเจรจากันเร็วกว่าในปีก่อน ๆ กล่าวคือเมื่อกลางเดือนมีนาคม ๒๕๒๒
ผู้แทนชาวไรอ้อยและผู้แทนโรงงานน้ำตาลในภาคกลางได้พบปะเจรจากันและเป็นที่ตกลง
กันในหลักการในขั้นแรกว่าโรงงานน้ำตาลรับซื้ออ้อยในราคาไม่ต่ำกว่าคันละ ๓๐๐ บาท
ส่วนราคารับซื้ออ้อยที่แท้จริงนั้นจะได้มีการประชุมพิจารณาอีกต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายชวน เป้าอารีย์ (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ได้ฟังรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตอบกระทู้ถามของกระผมแล้ว กระผม
ยังติดใจอยู่อีกหนึ่งว่าโรงงานได้รับซื้อคันละ ๓๐๐ บาทนั้น กระผมขอย้อนไปเมื่อ
สมัยปีที่แล้วที่ผ่านมาทางโรงงานได้รับซื้อในราคาคันละ ๒๕๐ บาท แต่ทางรัฐบาลได้
ประกันราคาให้อีก ๓๐ บาท ใน ๓๐ บาทนั้น รวมแล้วเป็น ๒๘๐ บาท ยังเป็นราคา
ที่ขาดทุนอยู่ ท่านประธานครับ ราคาที่แท้จริงราคาคันทุนที่กระผมได้มาจากฝ่ายวิจัย
เศรษฐกิจการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อปี ๒๕๒๐ คาบปี ๒๕๒๑

คือราคาคืนทุนต้นละ ๓๐๘ บาท นั่นก็แสดงให้เห็นว่าเมื่อ ๒ ปีที่แล้วชาวไร่อ้อยก็ขาดทุน อยู่ตลอดปี พอมาเมื่อปี ๒๕๒๑ คาบปี ๒๕๒๒ นี้ กลับได้รับการขาดทุนลงไปอีก รัฐบาล ซื้อเพียง ๒๕๐ บาท รวมทั้งราคาประกัน ก็ทำให้ชาวไร่อ้อยขาดทุนไปอีกต้นละ ๓๐ - ๔๐ บาท นับจำนวนเป็นเวลา ๒ ปีมาแล้ว ท่านประธานครับ เราจะปล่อยให้ชาวไร่ อ้อย ๔๔ จังหวัดตกอยู่ในภาวะอย่างเช่นนี้หรือครับ ท่านประธาน กระผมจึงมีความคิด เห็นว่าในราคาประเมินของฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจของกระทรวงเกษตร และสหกรณ์นั้นยัง เป็นการประเมินราคาที่ถูกกว่าข้อเท็จจริงคือประเมินเฉลี่ย ๑ ไร่ต่อ ๗ ตัน แต่ ๑ ไร่ ต่อ ๗ ตันนั้นกระผมคิดว่าไม่เป็นความจริงครับ ท่านประธาน เพราะว่าในภาวะฝนแล้ง อย่างน้อยจะเฉลี่ย ๑ ไร่ต่อ ๗ ตันนั้นเป็นไปได้ จะอยู่ในระหว่าง ๕ - ๖ ตัน ถ้าอยู่ในระหว่าง ๕ - ๖ ตันนั้นเฉลี่ยต้นทุนจริง ๆ แล้วถึง ๓๕๒ บาทต่อตัน ในการ ลงทุน แต่คราวนี้โรงงานมาให้ราคาเพียง ๓๐๐ บาทนั้น กระผมเชื่อว่าชาวไร่ก็คงจะ ขาดทุนต่อไปอีก เมื่อภาวะเป็นอย่างนี้ กระผมเชื่อว่าในปีต่อไปคงจะไม่มีใคร ปลูกอ้อยหรือการปลูกอ้อยก็จะลดต่ำลงใน ๔๔ จังหวัด เกณฑ์ในการปลูกอ้อยที่ภาคีได้ กำหนดจากการรับชื้อน้ำศาลทรายนั้น เมื่อเทียบกับอ้อยดิบที่เราจะปลูกล้วนก็ตกประมาณ ๒๑ ล้านตัน แต่ปีที่แล้วเราก็ปลูกอ้อยได้ประมาณ ๒๐ ล้านตัน คือตรงเป้าหมายพอดี ครับ ท่านประธาน แต่ฝ่ายวิจัยของรัฐบาลได้ไปประเมินการวิจัยของอ้อยออกมาถึง ๒๖ ล้านตัน ทำให้อ้อยที่เหลือจากภาคีตั้งชื่อถึง ๕ ล้านตัน ก็เป็นเหตุผลที่จะให้โรงงาน นั้นก็ราคาน้ำศาลทรายราคาซื้ออ้อยลงไปอีก เพราะคิดว่าอ้อยนั้นเกินจำนวนที่ภาคีจะ กำหนดเป็นอ้อยออกมา นี่ละครับเป็นลักษณะอย่างนี้ท่านประธาน กระผมก็อยากจะ เรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า เราจะมีวิธีการอย่างไรที่จะให้ชาวไร่ อ้อยยืนอยู่ต่อไปได้ กระผมอยากจะเรียนถามในขั้นต่อไปอีกว่า ในนโยบายการประกัน ราคาพืชผลนี้เมื่อวันแถลงนโยบาย รัฐบาลก็ได้ชี้แจงว่าจะพยายาม หรือจะทำการ ประกันราคาพืชผลให้แก่ชาวไร่ชาวนาอยู่ตลอดเวลา กระผมอยากจะเรียนถามว่า ในราคาต้นละ ๓๐๐ บาทที่โรงงานให้ นั้น ถ้าเราจะเพิ่มให้โรงงานรับผิดชอบอีก ๒๐ บาท

จะได้อะไร คือหมายถึงคันละ ๓๒๐ บาท ถ้าเมื่อโรงงานซื้อได้ในราคา ๓๒๐ บาท
 กระผมก็อยากจะเรียนถามข้อที่ ๒ ว่าทางรัฐบาลจะประกันให้อีกคันละ ๓๐ บาท เพื่อ
 ให้ได้คันละ ๓๕๐ บาท จะได้อะไรหรือไม่ และข้อ ๓ รัฐบาลจะหาวิธีการอย่างไรที่จะช่วย
 ให้ชาวไร่ชาวย่อยให้ได้คันละ ๓๕๐ บาท ขอขอบคุณครับ

นาวาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง -
 อุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมได้ตอบเกี่ยว
 กับเรื่องที่จะประกันราคาอ้อยไปแล้วว่าอยู่ที่เราจะควบคุมได้หรือไม่ ซึ่งก็คงจะต้อง
 รีบออกพระราชบัญญัติมาโดยเร็ว เพราะว่านโยบายของรัฐบาลชุดนี้ที่จะมีการ
 ประกันราคาพืชผล และในคำตอบครั้งแรกที่ได้แถลงไป ก็บอกว่าได้มีการเจรจากัน
 แท้เนิ่น ๆ แล้ว โรงงานน้ำตาลรับซื้ออ้อยในราคาไม่ต่ำกว่าคันละ ๓๐๐ บาท รู้สึก
 ว่าเรื่องนี้เหมือนกับเรื่องพืชผลหรือเรื่องซื้อขายของอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับอุปสงค์อุปทาน
 ซึ่งถ้าทางชาวไร่อ้อยไม่ใคร่ราคาอ้อยเท่าที่ควรจะได้ก็คงจะไม่ปลูกอ้อย โรงงานน้ำตาล
 ก็คงต้องปิดเป็นราย ๆ ไป และในทำนองเดียวกันถ้าทางโรงงานน้ำตาลต้องมาจ่าย
 ราคาอ้อยให้เกินกว่าที่ทางโรงงานสามารถจะรับได้ ทางโรงงานก็คงต้องปิดไป
 เหมือนกัน และชาวไร่อ้อยก็คงจะขายอ้อยให้กับโรงงานไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้
 ก็ขึ้นอยู่กับจำนวนอ้อยกับทางอุปสงค์อุปทานอย่างใดกระผมว่าทางราชการเองตระหนักถึง
 เรื่องนี้เป็นอย่างดี ว่าที่จริงแล้วที่ท่านบอกว่าปลูกได้ ๒๑ ล้านตัน แต่ทางราชการ
 บอกว่าควรจะเป็น ๒๖ ล้านตัน อะไรพวกนั้นครับ ว่าที่จริงเรื่องยุ่งยากมาก เพราะ
 ว่าแต่ละปี ๆ นี้ไม่ใช่มีการมาพุดกันครั้งเดียว หรือ ๒ ครั้งแล้วก็ตกลงกันจะพุดกัน
 ประมาณเป็นสิบ ๆ ครั้งก่อนที่จะตกลงกันได้ ก่อนที่จะมีการซื้ออ้อยเป็นน้ำตาลออกมา
 เพราะฉะนั้นที่จะประเมินว่าปีจำนวนอ้อยเท่าไร หรือจะผลิตน้ำตาลออกมาเท่าไรนั้น
 ไม่ใช่ทางกระทรวงอุตสาหกรรมจะประเมินแค่นี้เดียว เราต้องอาศัยหรือขอให้ทาง
 ชาวไร่อ้อยและทางโรงงานน้ำตาลได้เข้ามาประเมินด้วยทุกครั้งไป จะได้เป็น
 ๓ เท่าด้วยกัน เมื่อประเมินกันแล้วก็มาพิจารณารับรองกัน ประชุมกันว่าตัวเลข

ที่ประเมินมาทั้ง ๓ ฝ่ายรับรองแล้วใช่ไหม ถึงจะได้คิดออกมาเป็นโควตาน้ำตาล
 ให้แก่โรงงานต่าง ๆ แล้วก็มาตกลงราคากันต่อหน้ากระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อปีที่
 แล้วเนื่องจากว่าโควตาน้ำตาลที่เราได้รับประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ ตัน ฉะนั้นอ้อยที่จะ
 ผลิตออกมาได้ในจำนวนนี้ก็คงจะเป็นประมาณ ๒๐ ล้านตัน ๒๑ ล้านตัน ตามที่สมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้สอบ แต่เมื่อต้นฤดูเกิดอากาศที่ฝนตกก็ทำให้ชาวไร่อ้อยตกอกตกใจว่า
 จำนวนอ้อยจะไม่ใช่ว่า ๒๑ ล้านตัน จะมากกว่า ๒๑ ล้านตัน จะเป็น ๒๕ - ๒๖ ล้านตัน
 ก็มีหนังสือส่งมาให้ทางกระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาว่าอ้อยมีจำนวนมากมายขึ้นมา
 ก่อนที่อ้อยถึง ๒๕ - ๒๖ ล้านตัน แล้วจะทำอย่างไรกันก็จะเหลือไม่เกินโควตาอ้อย
 ที่เราได้จากทางสมาคมโลก ทั้งนี้เราก็คงมาประชุมร่วมกันทั้ง ๓ ฝ่าย ชาวไร่อ้อย
 โรงงาน และทางกระทรวงอุตสาหกรรม ตัวเลขต่าง ๆ ก็ออกมาอย่างที่ว่า ต้นฤดูก็
 เป็นตัวเลขอย่างหนึ่ง พอไป ๆ แล้วเขาก็ไปประเมินมาอีกทั้ง ๓ ฝ่ายไปประมาณก็
 ออกมาเป็นตัวเลขอย่างหนึ่ง พอเข้าโรงหีบก็จะออกมาเกือบเรียกว่าแน่นอนอีก
 อย่างหนึ่ง เป็นภาวะที่เป็นอยู่อย่างนี้ทุกปี แล้วตัวเลขที่แน่นอนก็อาจจะออกมาราว ๆ
 เคื่อนตุลาคม พฤศจิกายน ซึ่งถือว่าหลังหีบอ้อย เราก็จัดโควตาให้โรงงานได้ถูกต้องขึ้น
 ที่ท่านบอกว่าจะมีทางที่จะเพิ่มราคาอ้อยให้ได้อีก ๒๐ บาทหรือไม่ กระผมได้พูดแล้ว
 ตกกลางกันเป็นขั้นแรกว่าไม่ต่ำกว่าตันละ ๓๐๐ บาท ว่าที่จริงแล้วภาวะการปลูกอ้อย
 เป็นอยู่อย่างนี้ ทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็รู้สึกว่าการโรงงานคงจะต้อง
 เห็นว่าถ้าไม่ให้ราคาอ้อยกับทางไร่อ้อยเท่าที่ควรแล้วก็คงจะไม่มีอ้อยเข้าโรงงาน แล้ว
 โรงงานจะต้องปิด เป็นเรื่องที่เราเห็นว่าเป็นไป ๆ เวลาที่จะเปิดหีบอ้อยเข้าไปแล้ว
 ก็คงจะมีการเจรจา และภาวะเป็นอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้พูดไว้เมื่อกี้ เพิ่มอีก
 ๒๐ บาท รู้สึกว่าคงไม่น่าจะยากเย็นอะไร เพราะเขาก็บอกแล้วว่าไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ บาท
 เป็นเรื่องที่เราเห็นแก่ใจเขาเพราะตามที่ปรากฏอยู่แล้วทุกปี ๆ ที่เป็นมาในแบบนี้

สำหรับเรื่องที่จะให้ทางรัฐบาลประกันเพิ่มอีก ๓๐ บาทนั้น เรื่องนี้เป็น
 เรื่องที่เราจะมาพิจารณาด้วยกันได้ มานั่งประชุมกันระหว่างโรงงาน ชาวไร่อ้อย

และทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็จะมานั่งประสานงานให้ ถ้าราคาออกมาแล้วยังมีทางที่จะขาดทุน ซึ่งจำเป็นที่ทางรัฐบาลจะต้องประกันให้อีกเพิ่มให้อีก ซึ่งท่านจะเห็นอยู่แล้วว่าเมื่อถูกหีบครั้งที่แล้วทางราชการได้ประกันเพิ่มให้อีก ๓๐ บาท เพราะฉะนั้นถ้าเหตุการณ์เป็นอย่างที่ว่า ทางราชการก็ต้องพิจารณาด้วยดี แล้วถ้าจำเป็นก็ต้องเพิ่มก็คงจะต้องเพิ่มให้ เป็นเรื่องที่เราทำกันมาเป็นประจำทุกปี ถ้าปลงคู่อุปทานเป็นอย่างที่กระผมว่าทางโรงงานน้ำตาลคือ อัยยขาวโรออย ชาวโรออยก็ต้องอาศัยโรงงานน้ำตาล ราคาอ้อยคงเป็นไปตามที่ควรจะเป็นครับ ราคาน้ำตาลตลาดโลกก็เห็นอยู่แล้วว่าเป็นอย่างไร แค่นั้น และโรงงานน้ำตาลก็จำเป็นจะต้องมีอ้อยเข้าหีบ จะต้องหีบอ้อยให้ได้ เพราะฉะนั้นราคาอ้อยซึ่งเขาจะให้ ถ้าเขาให้ราคาที่เขาว่าขาดทุน ๆ อยู่เรื่อย ก็ไม่มีอ้อยจะปลูกหรือครับ ปีนี้น่าคงไม่มีใครปลูกอ้อย และโรงงานน้ำตาลก็คงจะต้องล้มละลายกันไปเป็นราย ๆ กระผมว่าเขาก็ต้องคิดในเรื่องนี้ในทางกลับกันถ้าชาวโรออยไม่คิดราคาอ้อยทางโรงงานน้ำตาลมากเกินไปโดยที่ราคาตลาดโลกไม่ขึ้นไปพอ แล้วอ้อยเหลือมากมายอย่างนี้โรงงานน้ำตาลก็คงจะต้องล้มละลายเหมือนกัน และก็คงจะเปิดหีบอ้อยไม่ได้ อ้อยก็คงจะต้องเหลือ กระผมเดี๋ยวนั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปในรูปแบบนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเหตุการณ์ภาวะของกินฟ้าอากาศหรือว่าการปลูกอ้อยเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า และภายในเดือนตุลาคม หรืออะไรที่เราจะเปิดหีบอ้อยกันแล้วอยู่ในภาวะเช่นนั้นแล้ว ราคาอ้อยทางโรงงานน้ำตาลก็จำเป็นจะต้องพิจารณาให้ด้วยดี และทางรัฐบาลคงจะต้องพิจารณาให้ด้วยดีเช่นกัน

ขอบคุณครับ

นายชวิน เป้าอารีย์ (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ชี้แจงก็ยังไม่ชัดเจนลงไปว่า ชาวโรออยนี้เมื่อได้รับการประกันราคาแล้วนี้จะได้ ๓๕๐ บาทหรือไม่ กระผมอยากจะได้เรียนให้ท่านประธานทราบว่า เรายังมีเหตุผลอีกหลายอย่างกับทางโรงงานน้ำตาลมีกำไร อย่างเช่นการประเมินน้ำตาลทรายจากอ้อยดิบ กระผมจำได้ว่าเมื่อปี ๒๕๑๕-๒๕๑๖ ราคาก็จะเป็นปี ๒๕๑๖ ได้มีการประเมินอ้อย ๑ ตัน ออกมานั้นะครับถึง ๑๐๐ กิโลกรัม

แล้วก็ยังมีการนำตาลดิบอีกประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ต่อมาเมื่อปี ๒๕๑๔ - ๒๕๑๕ ได้มีนักวิชาการไปหาข้อมูลใหม่อีกจากออย ๑ ต้น กลับเป็นการหาข้อมูลได้เพียง ๔๕ กิโลกรัมเท่านั้น กระจกยังคงกลางแคลงใจและรวมถึงผู้ที่ปลูกออยต่าง ๆ ก็ยังสงสัยอยู่ว่าทำไมจึงเป็นอย่างนั้น ก็เลยกลายเป็นเรื่องลือกันว่านักวิชาการถูกโรงงานซื้อไว้หมด แต่ความจริงแล้วโรงงานน้ำตาลมีกำไรนะครับ ทานประทาน เมื่อปีที่แล้วที่จังหวัดกาญจนบุรีประเมินไว้ตั้ง ๑๖ ล้านต้น เป็นจังหวัดที่ใหญ่ที่สุดมีโรงงานมากที่สุดและมีออยมากที่สุด แต่พอเวลาตัดเข้าจริง ๆ แล้ว ออยเหลือ ๑๑ ล้านต้น เป็นการประเมินที่มากเกินไปเกินความต้องการ จึงทำให้โรงงานหาเหตุในการกตราคา แต่พอหลังจากออยจะหมดแล้วโรงงานหลายโรงงานพยายามที่จะเรียกรถสิบล้อเหล่านี้ให้คนขับแวะเข้าโรงงานของตัวแล้วก็จ่ายไปคนละ ๑๐๐ บาท นั่นก็แสดงให้เห็นว่าโรงงานยังต้องการหีบน้ำตาลอยู่ครับ ถ้ายังมีกำไร ถ้าขาดทุนแล้วก็คงไม่เรียกแบบนี้หรอกครับ นี่กระจกโค้ชาวจาจากพณิชยเมื่อเร็ว ๆ นี้ทางประเทศมาเลเซียขึ้นมาให้ราคาน้ำตาลถึงตันละ ๖,๑๐๐ บาท เดี่ยวแล้วกระสอบละ ๖๐๐ กวาบาท กระจกแว่นแว่นในการที่ราคาน้ำตาลจะสูงขึ้น กระจกเชื่อว่าราคาออยดิบ คงจะสูงขึ้นตามไปด้วย เรื่องนี้กระจกจะไม่ขอแสดงว่ากระจกเป็นคนรู้ดี แต่กระจกเชื่อว่าทานรัฐมนตรีเป็นผู้ที่รู้ดีกว่ากระจก กระจกเป็นตัวแทนของประชาชนเท่านั้นที่จะมาแก้ปัญหาหรือมาเรียนให้ทานประทานทราบว่า ในขณะที่ชาวไร่ออยอยู่ในภาวะที่ขาดทุนกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ เพราะว่าต้องเป็นหนี้เป็นสิน ฉะนั้นกระจกจึงอยากจะเรียนให้ทานประทานทราบอีกนิตหนึ่งว่ากระจกเป็นผู้แทนใหม่และเป็นชาวไร่ กระจกทราบคือว่าชาวไร่นั้นมีความลำบากยากเย็นอย่างไร กระจกเห็นรัฐบาลทุกรัฐบาล การแถลงนโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาลมาตั้งแต่กระจกจำความได้ก็พยายามที่จะช่วยชาวไร่ ชาวนา แม้กระทั่งชาวประมง แต่ในปัจจุบันนี้ครับทานประทาน ที่ดินต่าง ๆ ที่อยู่ในมือของชาวไร่ ชาวนานั้นได้หลุกมือไปหมด กระจกไม่ทราบว่ารัฐบาลนั้นช่วยเหลือชาวไร่ ชาวนาได้อย่างไรถึงให้แผ่นดินนี้โคตกไปเป็นของคนอื่นหมด กระจกจึงอยากจะเรียนให้

ท่านทราบอีกว่า กระผมไม่มีโอกาสเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนแห่งสถานีได้มีโอกาสดูตามรัฐมนตรีเป็นครั้งแรกในชีวิต กระผมก็อยากจะเรียนถามอีกสักครั้งหนึ่ง คืออยาก จะเรียนท่านประธานว่าขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบให้ชัดเจนกว่านี้ และชาวไร่จะไถหยา เป็นกึ่งवलสักครั้งหนึ่ง ราคา ๓๕๐ บาทนั้นชาวไร่ไม่ไถอะไร เป็นแต่เพียงว่าเราต้อง การอยู่ไถเท่านั้น อย่างสถิติเมื่อปี ๒๕๑๙ ท่านประธานเราปลูกอ้อยไถถึง ๒๖ ล้านตัน ท่านประธาน ต่อมาเมื่อปี ๒๕๒๐ เราลดลงมาเหลือ ๑๘ ล้านตัน มานี้ท่านประธาน กระทรวงเกษตร ฯ บอกว่าไถ ๒๐ ล้านตัน แล้วว่ากระทรวงอุตสาหกรรมประเมิน มา ๑๙.๕ ล้านตัน ฉะนั้นในการประเมินในปีต่อไปคือที่จะถึงนี้กระผมเชื่อว่าอ้อย ทั้งหมด ๔๔ จังหวัดนั้นกระผมคิดว่าอยู่ในระหว่าง ๑๗ - ๑๘ ล้านตัน เทคโนโลยี (Data) ที่ลดลงอย่างนี้ครับ สภาพของเราชาวไร่อ้อยนั้นหันเหไปปลูกพืชอื่นซึ่งราคาก็ขึ้นใน ขณะนี้ กระผมเชื่อว่าถ้าภาวะยังเป็นอย่างนี้และรัฐบาลยังไม่แน่ใจว่ารัฐบาลจะให้ราคา ที่แท้จริงได้ กระผมเชื่อว่าชาวไร่ก็คงจะต้องหันเหไปปลูกพืชไร่อย่างอื่นอีก ก็จะทำให้ ภาวะน้ำตาลของเราขาด ฉะนั้นกระผมจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีอีกสักครั้งหนึ่ง โดยผ่านท่านประธาน กระผมอยากทราบขอเท็จจริงแท้ ๆ เลยว่าท่านจะช่วยชาวไร่ อ้อยไถกันละไม่น้อยกว่า ๓๕๐ บาทหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง - อุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านก็บอกที่จะรับ ว่า ๓๕๐ บาท กระผมรับได้ครับ แต่กระผมเรียนให้ทราบแล้วว่าไม่มีทางควบคุม เพราะว่าทางรัฐบาลยังไม่มีความหมายที่จะให้อำนาจเราควบคุมได้ สมมุติว่าจะตกลง ให้โรงงานน้ำตาลซื้อจากชาวไร่อ้อยคันละ ๓๕๐ บาท ท่านคิดหรือว่าเขาจะซื้อคันละ ๓๕๐ บาท แม้แต่ที่บอกว่าตกลงซื้อขายกันในราคาคันละ ๒๕๐ บาท บางแห่งก็ไปซื้อ ขายในราคาคันละ ๒๒๐ บาทก็มี ๒๒๐ บาทก็มี ไม่มีกฎหมายที่จะควบคุม และที่ได้ เรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบแล้วว่า ตั้งแต่เริ่มมาทางราชการไม่เคยประกัน ราคาอ้อย ที่ไปผูกกัน ๆ ว่าประกันราคาอ้อยนั้น ไปเบียดเบียนไม่เคยมีการประกันราคาอ้อย

เพราะว่าไม่มีการควบคุมได้ เราก็เลยไม่ใคร่ประกันราคาอ้อยที่เป็นทางการ มีแต่จะให้ชาวไร่อ้อยกับโรงงานน้ำตาลมาตกลงกันว่าจะซื้อขายกันในราคาเท่าไร ว่าที่จริงแล้วถ้าท่านจะให้ทางกระทรวงอุตสาหกรรมตอบว่าจะให้ชาวไร่ได้หรือไม่ในราคาตันละ ๓๕๐ บาท งบประมาณตอบว่าให้ราว ๆ นี้แล้วไม่มีทางควบคุม เวลาไปให้เขาซื้อก็จะไม่ตกในราคาตันละ ๓๕๐ บาท เพราะฉะนั้นทางกระทรวงอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องออกกฎหมายให้ทางราชการได้มีอำนาจที่จะควบคุมได้ จะได้เร่งออกกฎหมายออกมาโดยเร็วที่สุด แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ถ้าภาวะอ้อยและน้ำตาลเป็นอย่างที่เป็นอยู่แล้ว อ้อยจะมีไม่พอที่จะเข้าป้อนโรงงานแล้วราคาอ้อยย่อมขึ้นไป งบประมาณยังไม่แน่ใจ อาจจะขึ้นไปเกินกว่า ๓๕๐ บาท จนถึง ๔๐๐ บาท ก็ได้ก็เป็นโปรเซส (process) คือเป็นกรรมวิธีที่ทางราชการจะต้องทำ เพราะฉะนั้นเวลานี้ทางกระทรวงอุตสาหกรรมกำลังเร่งให้กฎหมายที่สามารถให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกันราคาอ้อยให้เข้ามาโดยเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ เพื่อที่จะได้มีการควบคุมได้ ถ้าเราประกันออกไปจริง ๆ แล้วเราจะควบคุมให้อยู่ ก็เป็นเรื่องที่งบประมาณขอตอบเท่านั้น

ขอบคุณ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมการะเกตุฯ
ตอบไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

จรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายชวน หลีกภัย นายเทอดพงษ์ ไชยมั่นทน นายไสว พัดโน นายสมบุรณ์ จีระมะกร นางอนงค์ คงศิริ และนายจรูญ เสรีถวัลย์ เป็นผู้เสนอ)

ที่ ๔๔๕/๒๕๒๒

๓๖๕
รัฐสภา

๒๑ มิถุนายน ๒๕๒๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมควมบันทึกหลักการ
และเหตุผล ๑ ชุด

ควมนายชวน หลีกภัย กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไท่เสนอร่าง
พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะกรรมาธิการวิสามัญ
วินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ไ้พิจารณาแล้ว มีมติให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
จึงกราบเรียนมาเพื่อไ้โปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย
(บัญชา เมฆวิชัย)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
วินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ

วันที่ ๔๑/๒๕๒๒ วันที่ ๑๔ มิ.ย. ๒๕๒๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๒

เรื่อง เสนอญัตติร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

ข้าพเจ้าผู้มีชื่อข้างท้ายนี้ ขอเสนอร่างแก้ไขพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อโปรดเกล้าฯ เสนอรัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)	ชวน หลีกภัย	ผู้เสนอ
	(นายชวน หลีกภัย)	
(ลงชื่อ)	เทอดพงษ์ ไชยนันทน์	ผู้เสนอ
	(นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์)	
(ลงชื่อ)	ไสว พิชโน	ผู้เสนอ
	(นายไสว พิชโน)	
(ลงชื่อ)	สมบุญ จีระมะกร	ผู้เสนอ
	(นายสมบุญ จีระมะกร)	
(ลงชื่อ)	อนงค์ ทงศิริ	ผู้เสนอ
	(นางอนงค์ ทงศิริ)	

(ลงชื่อ)

จรรยา เสรีถวัลย์
(นายจรรยา เสรีถวัลย์)

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

บัญญัติ บรรทัดฐาน
สัมพันธ์ ของสมัคร
สุเทพ เทือกสุบรรณ
ฉลาด วรฉัตร
เสนาะ พึ่งเจียม
ประเทือง คำประกอบ
มานิชนุญ วิชัยกุล
สงบ ทิพย์มณี
วารินทร์ ศรีแย้ม
เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์

อำนวยการ สุวรรณศิริ
สุพิศรา มาศคิติก
เสนอ พึ่งเจียม
เอก ทับสุวรรณ
วีระ สุพัฒน์กุล
ไกรสร ต้นคิพงษ์
ประทีป กรวิทาเวช
ประยูร โง่นคำ
ถวิล จันทระประสงค์
ณรงค์ เทวคุปต์

ผู้รับรอง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก

พ.ศ. ๒๕๒๒

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
บางมาตรา มีลักษณะไม่เหมาะสมและบกพร่องขัดต่อการปฏิบัติในบางท้องที่ จึงเห็น
สมควรที่จะตราพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ขึ้น

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจร
ทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ และคนโดยสารรถจักรยานยนต์สองแถว
ที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันอันตรายในขณะขับขี่ และโดยสารถจักรยานยนต์
ทั้งนี้ เฉพาะห้องที่ที่ใดประกาศบังคับไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ลักษณะและวิธีการใช้หมวกเพื่อป้องกันอันตรายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

.....

.....

ขอเชิญท่านผู้เสนอกลับ

นายชวย หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอพบพระคุณ สภาที่ไกรฤบาทรรจุระเบียบวาระกฎหมายฉบับนี้ กระผมภูมิใจที่เป็นกฎหมายฉบับแรกของสมาชิกสภาผู้แทนได้เข้าสู่สภา โดยผ่านขั้นตอนของคณะกรรมการวินิจฉัย ร่างพระราชบัญญัติมาอย่างเรียบร้อย ร่างพระราชบัญญัติจรจรทางบกซึ่งกระผมได้เสนอ ร่วมกับเพื่อนร่วมพรรคประชาธิปัตย์ มีหลักการและเหตุผลที่จะประทานกราบเรียน ดังต่อไปนี้

หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจรจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

เหตุผล เนื่องจากได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจรจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตราที่มีลักษณะไม่เหมาะสม และบกพร่องขัดต่อการปฏิบัติในบางท้องที่ จึงเห็นสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมฉบับขึ้น

กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธาน เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจของเพื่อนสมาชิกในสภานี้ถึงเหตุผลที่เป็นสาระสำคัญในการเสนอร่างพระราชบัญญัติจรจรทางบกฉบับนี้ นี้ประการแรก กระผมขอทบทวนว่าเมื่อปี ๒๕๒๐ ในสมัยที่ไม่มี การเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น โดยรัฐบาลได้มีการเสนอพระราชบัญญัติจรจรทางบก เพื่อการปรับปรุงกฎหมายเดิมซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาหลายครั้ง ในการปรับปรุงกฎหมายฉบับนั้น เหตุผลสำคัญที่สุดคือ เพื่อให้กฎหมายมีความเหมาะสม ทันสมัยทันกับความเจริญก้าวหน้าในทางคมนาคม ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปทุกปี ผลของกฎหมายฉบับนั้น ได้ทำให้พระราชบัญญัติจรจรทางบกฉบับเดิมเปลี่ยนโฉมหน้าเกือบจะสิ้นเชิง ซึ่งนับเป็นความเหมาะสมทันกับเหตุการณ์เป็นอย่างยิ่ง แต่ผลที่ได้มาเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติจรจรทางบกฉบับที่กระผมได้ขอแก้ไขในวันนี้ ส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงนั้น คือมาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๒

ของพระราชบัญญัติจราจรทางบก พุทธศักราช ๒๕๒๒ ได้เสนอหลักการใหม่ซึ่งเป็นที่
 ครั้งแรกที่ได้นำมาใช้ในประเด็น มาตรา ๑๒๒ ของกฎหมายฉบับนั้นได้บัญญัติว่า
 "ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์และคนโดยสารรถจักรยานยนต์ต้องสวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะ
 เพื่อป้องกันอันตรายในขณะขับขี่และโดยสารรถจักรยานยนต์ ลักษณะและวิธีการใช้
 หมวกเพื่อป้องกันอันตรายตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" ผล
 ของมาตรา ๑๒๒ นี้ ที่มีต่อประชาชนที่จะเกิดขึ้นก็คือประชาชนทั่วประเทศต้องใช้หรือ
 โดยสารรถจักรยานยนต์จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๒ จะต้องใช้หมวกที่ใช้เพื่อป้องกัน
 ตรายหรือที่เราเรียกกันทั่วไปว่าหมวกกันน็อค แต่เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้
 ในวรรคสองของมาตรา ๑๒๒ ได้กำหนดเงื่อนไขว่า "ลักษณะและวิธีการใช้หมวก
 เพื่อป้องกันอันตรายตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" กฎหมาย
 ฉบับนี้ได้มีผลใช้บังคับแล้ว แต่โดยเหตุที่รัฐบาลยังไม่ได้ประกาศกฎกระทรวง กำหนด
 ลักษณะและวิธีการใช้หมวกเพื่อป้องกันอันตรายตามวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒๒ ใน
 ขณะนี้ผลของมาตรา ๑๒๒ จึงยังไม่เกิดขึ้นอย่างไรก็ตาม เมื่อใดที่รัฐบาลประกาศ
 กฎกระทรวงกำหนดลักษณะของหมวกที่จะใช้เพื่อป้องกันอันตราย กฎหมายฉบับนี้ก็จะ
 มีผลบังคับต่อผู้ที่จะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์ทั่วประเทศ กระผมขอประธา
 นกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมไม่ปฏิเสธความคึกคักความหวังดีของรัฐบาลในขณะ
 ที่ได้มีการ เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา กระผมเชื่อว่าความต่องานที่จะ
 ปรับปรุงกฎหมายฉบับนั้น เพื่อให้ทันกับการคมนาคมและการขนส่งทางบกที่ขยายตัว
 ไปอย่างรวดเร็วและเพื่อที่จะให้ทันกับยุคยานพาหนะที่ใช้อยู่ตามท้องถนนซึ่งก่อให้เกิด
 ประโยชน์และรวมทั้งก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้อย่างมากมาย การเสนอร่างกฎหมาย
 ฉบับนั้นและการร่างมาตรา ๑๒๒ ขึ้นนี้เรามองกันด้วยความยุติธรรมว่าเป็นเจตนาดี
 ของผู้ร่างกฎหมายที่จะห้ามการในการป้องกันให้ผู้ใช้รถจักรยานยนต์ไม่ต้องประ
 กับการอันตรายในการใช้ แต่ผลที่เกิดขึ้นที่ก่อให้เกิดภาวะต่อประชาชนทั่วประเทศคือ ผู้
 รถจักรยานยนต์ ผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารรถจักรยานยนต์ ไม่เฉพาะในกรุงเทพมหานคร

เท่านั้น นับตั้งแต่เชียงรายถึงนราธิวาสซึ่งมีจำนวนมากกว่าในกรุงเทพมหานคร และ
 ทั่วประเทศมีจำนวนถึง ไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คนเฉพาะที่ขอขอยกกฎหมาย คน
 เหล่านั้นจะมีภาระอย่างมากมาใช้ในการตั้งจัดหาหมวกที่สวมเพื่อป้องกันอันตราย หรือ
 หมวกกันน็อก กระผมกราบเรียนแล้วว่ากระผมไม่ปฏิเสธความหวังดีของผู้เสนอกฎหมาย
 ฉบับนี้ขึ้นมาใช้ แต่กระผมคิดว่าถ้าผู้เสนอกฎหมายฉบับนั้นได้เข้าไปดูหาในท้องถิ่น
 ทั่วทุกแห่งหน อย่างน้อยที่สุดการเสนอกฎหมายฉบับนี้คงจะได้คำนึงถึงความเหมาะสม
 ของแต่ละท้องที่ด้วย กระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้น่าจะเป็นผลดีในการบังคับชุมชน
 บางแห่งที่มีการจราจรคับคั่งแออัดยัดเยียดมีรถยนต์ยานพาหนะมากมาย เพื่อไม่ให้ผู้ใช้
 ยานพาหนะนั้นต้องประสบอันตราย แต่จะนำข้อบังคับของมาตรา ๑๒๒ นี้ไปใช้
 บังคับในชุมชนที่มีจำนวนรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์เพียงไม่กี่ร้อยคัน หรือไม่กี่พันคัน
 จะเป็นภาระมากกว่าที่จะเป็นผลดีต่อประชาชน กระผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกที่มาจาก
 การเลือกตั้งทั่วประเทศได้รับคำร้องเรียน ได้รับคำปรึกษาจากประชาชนที่จำเป็นต้องใช้
 รถจักรยานยนต์ เราต้องรับสภาพความจริงในท้องถิ่นว่าจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ
 พาหนะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการอาชีพในต่างจังหวัด โดยเฉพาะพวก
 พ่อค้า แม่ค้า หรือโดยเฉพาะชาวราชการครู ชาวราชการแต่ละฝ่าย ซึ่งจำเป็นต้องใช้
 รถจักรยานยนต์ในการโดยสารไปทำงาน แต่ถ้าว่านำกฎหมายฉบับนี้มายังกับให้คน
 เหล่านั้นต้องใส่หมวกที่สวมป้องกันอันตรายหรือหมวกกันน็อก ภาระที่จะเกิดขึ้นคน
 เหล่านั้นจะต้องจัดหาหมวก ซึ่งท่านก็ทราบดีว่าในขณะนี้ผลิตหมวกกึ่งกลวงนี้ได้ขึ้น
 ราคาหมวกที่จะต้องใช้ กระผมเข้าใจว่าใบหนึ่งจะถึงเกือบ ๒๐๐ บาท เข้าไปแล้ว
 ท่านประชาชนครับภาระเหล่านี้โดยผิวเผินนั้นอาจจะมองเห็นไม่มากมายอะไร แต่
 สำหรับฐานะของคนต่างจังหวัดหรือคนในกรุงเทพฯ หรือคนที่ไหนก็ตามซึ่งมีเพียง
 รถจักรยานยนต์คันหนึ่งเพื่อประกอบอาชีพ เป็นอุปกรณ์เป็นพาหนะในการประกอบอาชีพ
 เป็นภาระที่มากพอสมควร หากว่ามีความจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องบังคับเขา กระผม
 ก็ไม่ขัดข้อง แต่กระผมคิดว่าในบางท้องที่ที่ยานพาหนะไม่มากมายนัก

คงจะไม่มีเวลาจำเป็นถึงขนาดที่จะต้องบังคับให้เขาต้องรับภาระจากกฎหมายฉบับนี้ -
กระผมจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบกฉบับนี้ขึ้น

กระผมมีเหตุผลอีกประการหนึ่งที่จะกราบเรียนว่า ทุกวันนี้เจ้าหน้าที่
ฝ่ายจราจรรับภาระมากมายอยู่แล้วในการที่จะคงแก้ปัญหา ในการที่จะคงรักษา
กฎหมายให้เป็นไปตามกฎหมาย เราต้องยอมรับความจริงว่าตามกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้
บังคับเต็มที่เมื่อใด กฎหมายฉบับนี้โดยเฉพาะมาตรา ๑๒๒ จะเป็นเครื่องมืออันหนึ่ง
ให้เจ้าหน้าที่ผู้ไม่สุจริตใช้เป็นเครื่องมือในการวิบัติใช้รถจักรยานยนต์ ที่ไม่มีหมวก
สวมป้องกันอันตราย ทุกวันนี้เพียงแค่จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจของเรารักษากฎหมาย
ที่มีอยู่ เขาก็ไม่สามารถทำได้อยู่แล้ว ไม่ต้องมากมายอะไรนัก เราเห็นกันอยู่ทุกวัน
ในกรุงเทพฯ เพียงแค่แท็กซี่มอเตอร์ที่จะให้คิดในแท็กซี่ ก็ไม่ได้มีผลใช้บังคับ เพียงแค่
ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับผู้ที่ใช้รถจักรยานยนต์ที่ปล่อยเสียงทำลายสิ่งแวดล้อม -
ประชาชน เขาก็ไม่สามารถควบคุมได้อยู่แล้ว เพียงแค่ให้กองทะเบียนของกรมตำรวจ
ควบคุมรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์จดทะเบียนของทางราชการ เขาก็ไม่
สามารถควบคุมได้อยู่แล้ว เราจะออกกฎหมายมาทับถมกันให้เป็นภาระกับเจ้าหน้าที่
และภาระของประชาชนโดยไม่มีวันสิ้นสุด โดยกฎหมายนั้นไม่ได้มีผลบังคับอย่างจริงจัง
ต่อไปอีกหรือ กระผมไม่ปฏิเสธความหวังดีของผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ ตั้งแต่ได้กราบเรียน
ตั้งแต่แรก แต่กระผมคิดว่าทางออกที่ดีที่สุดนั้นเรายอมรับพระราชบัญญัติจราจรทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๒๒ แต่เรามีทางที่จะผ่อนคลายนโยบายของประชาชนในท้องถิ่น
ที่ไม่มีเวลาจำเป็นจะต้องใช้ โดยการแก้กฎหมายฉบับนี้เพิ่มเติมข้อความบังคับที่กระผม
ได้กราบเรียน ซึ่งเพื่อนสมาชิกได้เห็นอยู่แล้วว่ากระผมได้เสนอเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๒
เป็นวรรคสองขึ้นว่า "ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ และคนโดยสารรถจักรยานยนต์ต้องสวม
หมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันอันตรายในขณะขับขี่ และโดยสารถจักรยานยนต์
ทั้งนี้เฉพาะท้องที่ที่ใดประกาศบังคับไว้ในพระราชกฤษฎีกา" กระผมยังให้อำนาจ
ฝ่ายบริหารในการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่จะต้องใช้บังคับ แต่อย่างน้อยที่สุด

กระผมคิดว่าขอความนี้จะเป็นข้อเตือนใจให้ฝ่ายบริหาร ได้ทบทวนถึงความเหมาะสมของ
แต่ละห้องก่อนที่จะประกาศพระราชกฤษฎีกาบังคับให้ห้องที่ใดของใ้หมวกที่สวม
เพื่อป้องกันอันตรายในขณะขับขี่และโดยสารรถจักรยานยนต์ กระผมขอความกรุณา
เพื่อนสมาชิกที่เคารพทั้งหลายได้โปรดใช้ดุลพินิจพิจารณาเพื่อประโยชน์ของประชาชน
ทั่วประเทศ ขอพระคุณครับ

นายภิญญา ขวัญปลอก (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ภิญญา ขวัญปลอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
สุราษฎร์ธานี พรรคกิจสังคม เมื่อกระผมได้พิจารณาาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผม
เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับผู้เสนอแก้ไข เนื่องด้วยสภาพอันแท้จริงตามต่างจังหวัดนั้น
กระผมเชื่อเหลือเกินว่าพวกเราทุกคนที่มาจากการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ซึ่งอยู่ใกล้ชิด
กับประชาชนย่อมรู้ความต้องการและความเดือดร้อนของผู้ใช้รถจักรยานยนต์เป็นอย่างยิ่ง
หากท่านได้ไปเที่ยวจังหวัดกระผม จังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือหลายจังหวัดที่อยู่นอกเมือง
ผู้ใช้รถจักรยานยนต์นั้น ท่านประธานที่เคารพ ส่วนใหญ่แล้วเป็นรถที่เขาใช้สำหรับ
ผู้โดยสารจากตัวสถานีเข้าไปสู่ตัวเมือง หรือจากตลาดมาสู่ชุมชน แต่ถ้าหากกำหนด
ให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์และผู้โดยสารต้องมีหมวกกันทุกคน เรามองคุณเถอะครับว่าคง
จะเป็นที่สะดุดตาเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้โดยสารแต่ละคนนั้นจะต้องมีหมวกเองหรือ
ผู้ที่มีรถจักรยานยนต์กับผู้โดยสารต้องมีหมวกห้อยกันเต็มไปหมด ภาระที่ประชาชน
ต้องเดือดร้อนก็คือต้องซื้อหมวก อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เสนอกล่าวไว้แล้ว

อีกประการหนึ่งที่กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ว่าเมื่อบังคับเช่นนั้นแล้ว
หากเวลาค่าคืน ท่านประธานที่เคารพ มีมคแดงไปทั่วทั้งเมือง ถ้าหากว่าผู้ที่ไม่
ประสงค์หรือผู้รายส่วยอายุไม่ถึงแล้วสามารถประกอบกิจกรรมทำกิจกรรม หรือ
ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางทุจริตหรือไปทำร้ายอะไรก็ตาม ย่อมมีการเปิดช่องให้โอกาส
ปิดบังหน้าอันแท้จริงได้ ยามค่าคืนยอมมีส่วนทำให้เกิดผลอันนี้ขึ้นมาได้เหมือนกัน
กระผมจึงเห็นว่า การที่จะให้กำหนดแต่ละห้องที่ขึ้นทางฝ่ายบริหารจะต้องคำนึงให้มากที่สุด

ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วผู้ที่รับภาระก็คือประชาชนทั้งชั้นทั้งสองผู้มีสิทธิ์ต้องรับภาระ ผู้โดยสารถือโดยสารถือรับภาระ อย่างยาวนานนอกที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีหลายอำเภอ กระผมไปเยี่ยมประชาชน พูดถึงเรื่องนี้เสียใจว่าเขาเป็นข้าราชการเงินเดือนแค่ ๔๐๐ บาท มีลูก ๔ คนจะต้องพามาส่งโรงเรียน เขาต้องขอหมวกอีก ๔ ใบ แล้วเวลารถจอดจะเอาหมวกไปไว้ที่ไหนก็ต้องห้อยคอสิครับ นี่รับภาระที่เกิดขึ้น ขอให้ยื่นเสนอกฎหมายฉบับนี้คิดว่าความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นมาเป็นอย่างไรบ้าง ถ้าหากผู้ซึ่งเสนอกฎหมายนี้ไม่เคยผ่านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมยกเว้นคงจะไม่ทราบขอเท็จจริง แต่อย่างกระผมต่อสู้อย่างโศกโชนแม้แต่ชีวิตก็จะเอาไม่รอด รู้สภาพที่แท้จริงว่าประชาชนต้องการอะไร เดือดร้อนอย่างไร เพราะฉะนั้นขอให้เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพสองพิจารณาให้ลึกซึ้ง ถอดครีบบว่าความเดือดร้อนเหล่านั้นจะตกแก่ใคร ชอบพระคุณมากครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นวาระคำาน มีท่านผู้ใดจะคัดค้านบ้างหรือไม่ครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญเทียม เขมาภิรัตน์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร ไม่ใช่ขึ้นมาคัดค้านครับ แต่อยากจะได้เรียนเสนอความคิดเห็นบางประการให้สภาได้พิจารณา ตามมาตรา ๑๒๒ ผู้ขับชื้อรถจักรยานยนต์นั้น และคนโดยสารถือจะต้องสวมหมวกเพื่อป้องกันอันตราย ในขณะที่ขับชื้อและโดยสารถือรถจักรยานยนต์นั้น โดยเจตนารมณ์ของกฎหมาย ในฐานะที่กระผมเคยอยู่เป็นแพทย์ก็ได้เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับผู้โดยสารถือ ซึ่งประสบอุบัติเหตุและได้รับอันตรายอย่างรุนแรง โดยเฉพาะเกี่ยวกับสมองและกะโหลกศีรษะ ถ้าหากว่าผู้โดยสารถือนั้นได้มีหมวกป้องกันอันตรายที่มีมาตรฐานดีก็จะช่วยให้อันตรายที่เกิดขึ้นนั้นน้อยลงและในหลาย ๆ ครั้งจะเป็นการช่วยชีวิตของผู้ขับชื้อ และผู้โดยสารถือเป็นความจริงที่ทุกท่านคงจะยอมรับ เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ในกฎหมายข้อนี้ กระผมคิดว่าเป็นเจตนารมณ์ที่ดี ประเด็นที่จำเป็นจะต้องมาแก้ไขนั้นก็วิธีการที่จะนำเจตนารมณ์

ของกฎหมายนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุดให้เหมาะกับสภาพของแต่ละภูมิภาค—
 ของแต่ละท้องถิ่นทุกท่านคงจะทราบว่าแต่ก่อนนี้การฉ้อฉลซึ่งป้องกันโรค การปลูกผักได้
 รับการต่อต้านหรือการไม่เห็นด้วยจากชาวบ้าน จนกว่าเขาจะไต่ถามความจริงว่าสิ่งที่
 เราจำเป็นต้องทำให้นั้นเป็นประโยชน์ที่แท้จริงและเป็นประโยชน์ต่อเขา แต่การที่จะให้
 ประชาชนไต่ถามความจริงนั้นก็จำเป็นต้องใช้เวลา และจำเป็นที่จะต้องมีการ
 ประชาสัมพันธ์ซึ่งทางฝ่ายบริหารก็ควรที่จะรับหน้าที่ที่จะให้ประชาชนไต่ถามความจริง
 และประโยชน์ในการใช้อันนี้ กระผมเห็นด้วยในการที่จะให้กำหนดในแต่ละท้องถิ่นที่ตาม
 พระราชกฤษฎีกา กระผมใคร่จะเรียนปรึกษาว่า ถ้าหากสภาลงมติเป็นไปเช่นนั้นแล้ว
 ในท้องถิ่นที่จำเป็นและสมควรที่จะใช้ เป็นกันทั่วในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะป้องกันชีวิต
 ของประชาชนหรือผู้ซึ่งมิใช่เป็นจำนวนมากนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องยับยั้งหรืออย่างไร
 กระผมก็ขอเรียนปรึกษาสภาไว้เพียงเท่านี้ ขอพระคุณครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตลก พรรคประชาธิปัตย์ กระผม
 เป็นคนหนึ่งที่ร่วมเสนอกับเพื่อนร่วมพรรคประชาธิปัตย์ ในการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ
 จราจรทางบกนี้ ด้วยเหตุผลที่กระผมจะเสริมจากเพื่อนร่วมพรรคที่ได้เสนอความคิดเห็น
 ไปนั้น กระผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าเป้าหมายสำคัญของการที่จัดให้มีหมวกกันน็อค หรือว่า
 หมวกป้องกันอันตรายนี้เป็นเป้าหมายมุ่งที่จะให้มีสวัสดิภาพแก่ประชาชนโดยส่วนรวม แต่
 ว่าอย่างไรก็ตามสวัสดิภาพของประชาชนนั้นไม่เพียงแต่ประชาชนที่จรดจักรยานยนต์ —
 เท่านั้น ประชาชนที่เดินถนนก็จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องให้สวัสดิภาพด้วย เพราะฉะนั้น
 ในสถานที่บางแห่งจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ประชาชนได้สวมหมวกกันน็อคนี้้อย่าง
 ยกตัวอย่างเช่นกรุงเทพมหานครเป็นต้น เพราะกรุงเทพมหานครพื้นที่ส่วนใหญ่ของถนน
 หรือผิวจราจรส่วนใหญ่จะเป็นรถยนต์กับรถจักรยานยนต์วิ่งเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนไม่ได้
 ใช้อันถนนเป็นที่สัญจรเป็นที่เดินไปมา แต่สภาพในบางแห่งตามตำบล หมู่บ้าน สภาพถนน
 ของตำบล หมู่บ้านต่าง ๆ นั้นส่วนใหญ่แล้วเป็นที่สัญจรเดินทางไปมาของประชาชน

สวัสดิภาพของประชาชนที่เดินไปมาในหมู่บ้านต่าง ๆ นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้สวัสดิภาพของคนเหล่านั้นด้วย เพราะฉะนั้นการที่จะให้มีหมวกกันน็อกในระหว่างตำบลหมู่บ้าน หรือว่าในเมืองเล็ก ๆ นั้น จึงเป็นปัญหาว่าถ้าคนมีหมวกกันน็อกแล้ว ไม่ได้ควบคุมปัญหาอื่น ๆ คือปัญหาเกี่ยวกับการขับรถเร็วบ้าง ปัญหาเกี่ยวกับเสียง เกี่ยวกับอะไรทำนองนี้ ก็ไม่ได้มีผลที่จะทำให้ประชาชนที่อยู่ที่นี่จะได้ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ ที่นี้อย่างที่ว่าเราได้ออกกฎหมายแก้ไขกันในรูปแบบนี้แล้ว ในส่วนที่ไม่มีควมจำเป็นอย่างยกตัวอย่างในหมู่บ้าน ตำบล หรือในเมืองเล็ก ๆ การควบคุมความเร็วจึงเป็นความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าที่จะมีหมวกกันน็อก เพราะฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นมา ประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้านนั้นก็ได้รับการคุ้มครองจากความเร็วของรถบ้าง หรือว่าจากการที่จะมีการขับชนกันอะไรกันทำนองนั้น เพราะฉะนั้นปัญหาในเรื่องนี้กระผมก็เพื่อพร้อมพรคจึงได้เสนอการแก้ไข โดยให้มองเห็นว่าถ้าในส่วนตัวที่มีความจำเป็นรัฐบาลอาจจะเสนอออกมาเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ถ้าส่วนตัวไม่มีความจำเป็นก็ไม่ควรจะเสนอออกมา กระผมขอให้ความคิดเห็นแค่เพียงเท่านี้ครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติประชาชน กระผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านผู้มีเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมต้องขอประธานเอียนนาม คือคุณชวน หลีกภัย เพื่อนรุ่นพี่ที่ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา โดยความเป็นจริงแล้ว ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการให้สวัสดิภาพกับประชาชนโดยรูปแบบของกฎหมายนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุด เพราะว่าคนเราตายประเภทนอนส่ง ตายกันมานานแล้ว เรื่องรถมอเตอร์ไซค์ รถจักรยานยนต์นี้แหละครับ ท่านประธาน สาเหตุที่ต้องจบชีวิตของตนเองด้วยอุบัติเหตุของมอเตอร์ไซค์นั้น จะสังเกตเห็นได้ว่าอันตรายที่เกิดขึ้นกับมอเตอร์ไซค์นั้น คนเราที่ขับขี่มอเตอร์ไซค์ตายเพราะหมา หมานี่ร้ายกาจหรือสุนัขนี่นะครับ วิ่งคึกคักหน้า ในช่วงนั้นไม่สามารถจะเบรครถได้ทัน แต่บังเอิญในขณะที่รถเสียหลักพลิกคว่ำลงไป แนนอนครับตองตาย

เพราะว่าถนนไม่ใช่ถนนฝุ่น เป็นถนนคอนกรีต เป็นถนนราดยาง ส่วนมากพวกที่ตาย เพราะหมอเซอร์ไซค์นี้เป็นข้าราชการส่วนใหญ่ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการครู ซึ่งต้องขับรถจักรยานยนต์ไปสอนโรงเรียนตามหมู่บ้าน ชนบท แลเห็นถ้าหากว่ากฎหมายที่จะต้องออกมานั้น โดยในร่างของผู้ที่มีเจตนาดีเสนอเข้ามานั้น บอกว่าจะมีการควบคุม เฉพาะท้องที่ที่ประกาศในพระราชกฤษฎีกา โดยเจตนาของกรมที่อภิปรายในวันนี้ กรมอยากจะให้มีการควบคุมไปจนหมดเลยครับ เท่าที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปราย แล้วนั่งลงไปเมื่อสักครู่นี้ สาเหตุที่บอกว่าควบคุมหมู่บ้าน ชนบทหรือตามบ้านนอกเหล่านั้นก็ คงจะไม่มีอันตรายมีเหมือนกันครับ เพราะว่าถนนในขณะนี้การคมนาคมของประเทศชาติ เจริญขึ้นมา มีถนนราดยาง มีถนนหินลูกรังขึ้นมาแล้ว การขับขี่ผู้ขับขี่แต่ละคนนั้นก็มีการพิจารณา ถ้าถนนหินทรายถนนที่ไม่ค่อยสะดวกนักเขาก็ไปช้า ๆ แต่ที่นี้ถ้ามาจับชีวิต ตอนที่ถึงถนนสำคัญ ๆ ฉะนั้นโดยกฎหมายฉบับนี้ที่กรมเชื่อมั่นว่าจะต้องผ่านสภาไป ด้วยก็ เพราะเพื่อนสมาชิกที่มานั่งอยู่ในสภานี้ต่างก็มีความวิตกกังวลร้อนไม่อยากจะเห็น ประชาชนภายในประเทศของตนเองต้องมาตายเพราะหมอเซอร์ไซค์ ถ้าใส่หมวกกันน็อค ก็คิดว่าความปลอดภัยของชีวิตปลอดภัยมาถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว ขอพระคุณครับ

หมอมราชวงศ์ศักดิ์ฤทธิ์ ปราโมช (กรุงเทพมหานคร) ท่านผู้เป็นประธาน ครับ กรมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติของเพื่อนสมาชิกฉบับนี้ด้วยความเต็มใจอย่างยิ่ง ท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ผ่านคณะกรรมการวิชาการวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ของสมาชิกมาด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง เรื่องนี้กรมอยากจะขอพูด ความเห็น เรื่องการใส่หมวกกันน็อคขับรถ จักรยานยนต์หรือขันท้ายรถจักรยานยนต์นั้นแบ่งออกเป็น ๒ ความเห็น ความเห็นหนึ่ง บอกว่าเพื่อความปลอดภัยของประชาชน ถ้าหากว่าใส่หมวกกันน็อคแล้วภัยอันตรายจะ เกิดขึ้นน้อยอาจจะไม่ถึงตาย นี้กรมด้วยความเคารพในความคิดเห็นนั้น อีกความเห็น หนึ่งมีอยู่ว่า การที่บังคับให้คนที่ต้องใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะต้องใส่หมวกกันน็อค นี้เป็นความเดือดร้อนด้วยเหตุผลหลายประการ ความเห็นมีแตกต่างกันอย่างนี้ กรม

จึงแปลกใจที่คณะกรรมการวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติไปปฏิเสธ ไม่ยอมให้ร่างพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกท่านหนึ่งซึ่งขอยกเลิกมาตรา ๑๒๒ ของพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ คือยกเลิกไม่ของบังคับให้ใส่หมวกกันเสีย ท่านใดลงมติไม่ให้เข้าสู่อุสภานี้ นี่เป็นเรื่องของความแตกต่างของความเห็นเท่านั้น กระผมเห็นว่าคณะกรรมการวินิจฉัยมีหน้าที่จะต้องวินิจฉัยร่างที่เสนอเข้ามานั้น จะเกี่ยยหิยกับความไป่วนหรือเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ไร เหตุผล ถ้าอย่างนั้นจะคัดออกไปก็ชอบอยู่เพียงแต่ความแตกต่างความคิดเห็น คณะกรรมการเห็นว่าควรใส่หมวก สมาชิกเขาเสนอร่างพระราชบัญญัติ เขาเห็นว่าไม่ควรใส่ แล้วไปคัดร่างเขาทิ้งไปไม่ยอมให้เสนอสู่อุสภานี้ กระผมเห็นว่าผิดอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ นี้ละที่เรียกว่าประชาธิปไตยครึ่งใบ ไม่ใช่ออย่างนี้ คือเอาความเห็นของคณะกรรมการมาดลางสิทธิของสมาชิก จะผิดจะถูกเป็นหน้าที่ของสูภานี้จะต้องวินิจฉัยว่าควรใส่หมวกหรือไม่ควรใส่หมวก แล้วกลับกลายไป ที่ท่านสมาชิกเสนอร่างนี้เข้ามา ก็เพื่อจะได้ผ่านคณะกรรมการวินิจฉัยร่าง ต้องเขียนไปในลักษณะที่ว่า จะต้องให้ประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่ได้ใช้ ถ้ามิฉะนั้นร่างนี้อาจจะไม่เข้าสู่อุสภานี้ก็ได้ กระผมขอบันทึกในความไม่เป็นธรรม ถ้าหากว่ากระผมในฐานะสมาชิกเสนอร่างพระราชบัญญัติ ให้บังคับให้คนกินเกลือกินรำคางข้าวอย่างนี้คณะกรรมการวินิจฉัยร่างจะโยนทิ้งไปไม่ยอมให้เข้านั้นชอบธรรม เพราะร่างพระราชบัญญัติแบบนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ไร เหตุผล หาสาระมิได้ แต่ที่เขาเสนอให้ยกเลิกมาตรา ๑๒๒ นี้ไม่ใช่ไรสาระ เขาเสนอเพราะเขาได้ทราบความเดือดร้อนของประชาชนในหลายท้องที่ จึงเสนอเข้ามา กระผมอยากจะขอกราบเรียนให้เป็นประจักษ์ไว้ในตอนนี้เสียก่อน

สำหรับกระผมเองมีความเห็นว่ามาตรา ๑๒๒ ของพระราชบัญญัติจรรยาบรรณที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญฉบับ ทานประธานสภา รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ บอกว่า "บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา นิกายของศาสนาหรือลัทธินิยมในทางศาสนา และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือของตน

เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของพลเมือง และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน" ท่านสมาชิกทั้งหลายที่มาจากต่างจังหวัดจะเป็นพยาน กระผมได้ ในท้องที่ชนบทห่างไกล มีวัดวาอารามจำนวนมาก ที่ไม่มีถนนรถยนต์แล่นเข้าไปถึงวัด ภิกษุรับกิจนิมนต์จำเป็นต้องอาศัยฆ้องทำยรรยการถวายแหยนค์ ออกมาเพื่อปฏิบัติศาสนกิจ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ พระจะต้องใส่หมวกกันน็อคคือศิลาปฏิโมกข์ พระอาบัติทั้งประเทศ ท่านประธานเห็นหรือยังว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ อย่างไร นอกจากนั้นประชาชนชาวไทยที่เขานับถือศาสนาที่เรียกว่า "ซิกข์" เราเรียกเขาว่า แชกซิกข์ แต่ความจริงเขาเกิดในเมืองไทยเป็นคนไทยทุกประการ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเกณฑ์ทหาร ศาสนาสิทธินิยมของเขาบอกว่าเขาต้องโพกศีรษะ ถอดไม่ไคบ่าป ถ้าหากว่าใช้มาตรา ๓๒ บังคับแล้ว แชกหัวโตต้องใส่หมวกกันน็อคใส่เข้าไปไปอย่างไรครับ ท่านประธาน แก้วโพกก็บ่าป เอาหมวกสวมเข้าไปกับาพวกนี้เวลาเกณฑ์ทหารเข้าไป แม้แต่ทางราชการทหารยังอนุโลมให้เขาไม่ต้องใส่หมวกของทางราชการ ให้เขาโพกผ้าสีตามเหล่าและติดอกผ้าโลมได้ แล้วพระราชบัญญัติจรรยาจะบังคับ ให้เขาแก้วโพกสวมหมวกกันน็อคอย่างนั้นหรือ เหตุผลมีอย่างนี้ กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบไว้ การออกพระราชบัญญัติก็จะออกอย่างไรไม่ให้พระต้องใส่หมวก กระผมก็ยังนึกไม่ออกจะมีข้อยกเว้นอย่างไรได้ แต่ถ้าทำไปแล้วความจริงจะขัดมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ กระผมจึงเห็นว่าที่ท่านสมาชิกเสนอเข้านี้ ก็เท่ากับว่าเป็นการเสนอร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อให้รอดปากเหยี่ยวปากกาเข้ามาสู่สภานี้ได้ ถ้าสภานี้รับหลักการแล้ว ก็น่าจะได้มีการแปรญัตติให้ยกเลิกมาตรา ๓๒ เสียเลย ซึ่งจะไม่ขัดต่อหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอทิ้งท้ายเรื่องนี้เป็นสัจปัญญาคะได้คิดกันต่อไปในทางที่ถูกต้องควร ขอขอบพระคุณครับ

นายมนตรี คำนไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม มนตรี คำนไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน

ราษฎรแล้วราษฎรเกือบครึ่งหนึ่ง ราษฎรส่วนใหญ่ที่ไชรณจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะของประเทศมีจำนวนถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ประมาณ ๓๐ ล้านคน เด็กอายุ ๖ ขวบจะไปโรงเรียนก็ต้องอาศัยรถจักรยานยนต์ขนถ่ายพ่อแม่ไปแล้ว ไปส่งโรงเรียน ถ้าบังคับให้สวมหมวกกันน็อคแล้วเมื่อไปถึงโรงเรียนเด็กนักเรียนนั้นจะรักษาหมวกกันน็อคได้อย่างไร ผู้ปกครองไปส่งแล้วจะเอาหมวกกันน็อคกลับมาอีกจะเกะกะ เพราะคนบ้านนอกเมื่อไปส่งลูกแล้วก็ต้องไปหามาหากินต่อ ไชรณจักรยานยนต์นั้นเป็นพาหนะบรรทุกของต่อไปอีก สร้างความเดือดร้อนไปทั้งหมด ท่าไม้หรือครีบก้นเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงคำนึงถึงความปลอดภัยของราษฎรในเรื่องหมวกกันน็อค ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของพ่อค้าหมวกกันน็อคมากกว่า ราษฎรทั่วไปเขากลัวอย่างอื่นมากกว่ากลัวภัย ในความปลอดภัยของราษฎร เขากลัวโจรผู้ร้ายจะขึ้นไปปล้นบ้านเขา เขากลัววัวควายจะหาย กัศวีรตโถนาจะหาย เขากลัวเหล่านี้นมากกว่า แต่เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายก็ไม่สามารถรักษาให้ความคุ้มครองกับเขาได้ เมื่อของหายเอาเงินไปให้ตำรวจครีบก้น ๓ - ๔ วันก็ได้ของกลับคืน ท่าไม้ละครีบก้นผู้รักษากฎหมายจึงไม่รักษากฎหมายในสิ่งที่ควรจจะรักษากฎหมาย ไม่รักษาความปลอดภัยให้กับราษฎรส่วนใหญ่ที่เขากลัวกัน กลับไปรักษาคำนึงถึงความปลอดภัยของราษฎรที่เขาไม่กลัวกัน คนที่กลัวตายเนื่องจากไม่มีหมวกกันน็อคคนนั้นกระผมคิดว่าเป็นพวก "ผู้คิดแต่จะแค้นกินเงิน" มากกว่า ซึ่งคนเหล่านี้ก็ไม่ได้ไชรณมอเตอร์ไซค์ นอกจากนั้นเมื่อหมวกกันน็อคถ้าประกาศใช้บังคับจะต้องใช้เงินเป็นพัน ๆ ล้านเพื่อซื้อหมวกกันน็อคคนนั้นมาใช้ให้ถูกต้องจรรยาจร และหมวกกันน็อคคนนั้นในประเทศเราก็ผลิตไม่ได้ พ่อค้าต่างชาติก็ร่ำรวยไปอีก กระผมจึงไม่เห็นด้วยครีบก้นในมาตรา ๑๒๒ ของรัฐบาลเก่าที่บังคับให้ราษฎรใช้หมวกกันน็อค เพราะว่าราษฎรส่วนใหญ่หมวกเก่า ๆ ใบหนึ่งราคาเพียง ๑๐ กว่าบาทก็ยังไม่มียุญาจะซื้อเพื่อจะใส่ไว้กันฝนกันแดดจะมีปัญหาไปซื้ออะไรครีบก้นหมวกขณะนี้ใบหนึ่ง ๓๐๐ - ๕๐๐ บาท แพงขึ้นไปแล้ว ด้วยเหตุนี้กระผมจึงได้เสนอกฎหมายนี้ยกเลิกมาตรา ๑๒๒ โดยสิ้นเชิง กระผมเสนอไปเป็นกฎหมาย ฉบับที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ตามที่

ท่านหัวหน้าพรรคกิจสังคม หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช พูไปเมื่อคืนนี้ กระผม
 เสนอยกเลิกมาตรา ๑๒๒ โดยสิ้นเชิง แต่ปรากฏว่ากฎหมายฉบับนั้นของกระผมได้ถูก
 ตกไปและกฎหมายของท่านผู้มีเกียรติซึ่งเสนอไปเป็นกฎหมาย ฉบับที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๑๘
 มิถุนายน ได้เข้ามา กระผมก็ขงใจว่าทำไมกระผมเป็นผู้แทนมีหน้าที่ที่จะเสนอกฎหมาย
 กฎหมายใดที่ออกไปสร้างความเดือดร้อนให้กับราษฎร ก็เป็นสิทธิของผู้แทนที่จะเสนอ
 กฎหมายนั้น เข้ามาในสภาของประชาชนเพื่อพิจารณาแก้ไข แต่ทำไมคณะกรรมการ
 วิจัยร่างพระราชบัญญัติจึงคัดกฎหมายของกระผมฉบับนั้นไป ไม่ให้เข้ามาในสภาของ
 ประชาชนพิจารณา กระผมได้ยินบางคนพูดว่าเมืองไทยเราขณะนี้ตกอยู่ในอำนาจการ
 ปกครองของคนกลุ่มเดียว ในขณะนี้กฎหมายที่จะเข้ามาในสภานี้ ก็อยู่ในคนกลุ่มเดียว
 กันหรือครับจึงจะเข้ามาได้ เมื่อกฎหมายฉบับนี้เขามาร่างขอบัญญัติ มาตรา ๑ มาตรา
 ๒ เหมือนกับกฎหมายที่กระผมเสนอมาทุกประการ แต่ไม่ได้เข้ามาแค่มาตรา ๓ ให้
 ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ของ
 กระผมมีเท่านั้นครับ แต่ไม่ได้เข้ามา ยกเลิกโดยสิ้นเชิง สำหรับที่ต่างไปคือมีเพิ่มเติม
 ว่า "ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์และคนโดยสารรถจักรยานยนต์ต้องสวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดย
 เฉพาะ เพื่อป้องกันอันตรายในขณะที่ขับขี่และโดยสารรถจักรยานยนต์ ทั้งนี้ เฉพาะ
 ทองที่ที่ไล่ประกาศบังคับไว้ในพระราชกฤษฎีกา" กระผมไม่คอยจะเห็นด้วย กระผม
 เห็นด้วยกับที่หัวหน้าพรรคกิจสังคมที่อภิปรายไปเมื่อคืนนี้ เห็นด้วยทุกประการครับ แต่ที่
 ไม่เห็นด้วยเพราะว่าให้อำนาจของฝ่ายบริหารตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบังคับใช้ได้อา
 เกิดฝ่ายบริหารตราพระราชกฤษฎีกาใช้ในเขตเทศบาลทั่วไปทั่วประเทศ คนตามชนบท
 ก็จะต้องเดือดร้อนเหมือนเดิม เพราะจะต้องเข้าสู่ตัวเมืองเช่นเดิม กระผมเห็นด้วย
 อย่างยิ่ง ตามที่ท่านหัวหน้าพรรคกิจสังคมเสนอควรยกเลิกมาตรา ๑๒๒ โดยสิ้นเชิง
 ขอกราบขอพรให้คุณครบท่านประธานที่เคารพ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร: ต่อไปเป็นวาระของผู้ที่จะค้ำ
 มีใครคัดค้านบ้างครับ ถ้าไม่มีใครคัดค้านก็จะได้อำนาจแกดผู้สนับสนุนหรือไม่สนับสนุน
 ไม่คัดค้านได้พูด

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ จากมหาสารคาม พรรคกิจสังคม ก่อนอื่นกระผม
 ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้กระผมได้มีโอกาสลุกขึ้นมาพูด เพราะว่า
 จะได้พูดให้ลี้ๆหายไปข้างหนึ่งแล้ว ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากพรรคประชาธิปัตย์
 ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติจราจรทางบก ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมี
 สาระสำคัญว่าจะขอแก้ไขมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัตินั้น ในเนื้อหาของ
 มาตรา ๓ ที่มีการแก้ไขก็ขอความคล้ายกันกับมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจร
 ทางบก ปี ๒๕๒๒ แต่มีการเพิ่มในวรรคท้ายว่า "ทั้งนี้ เฉพาะท้องที่ที่ใดประกาศบังคับ
 ไว้ในพระราชกฤษฎีกา" กระผมมีความเชื่อมั่นเหลือเกินว่าเจตนารมณ์ของกฎหมาย
 ฉบับนี้เกิดจากเจตนารมณ์ของรัฐบาลปัจจุบันพยายามที่จะจงใจให้เกิดขึ้นมาบังคับทั่ว
 ประเทศ ถึงแม้ว่ามีการเติมถ้อยคำอย่างนั้นในมาตรา ๓ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 จากพรรคประชาธิปัตย์ ลงไปก็ตาม กระผมยังมีความเชื่อมั่นว่าทางรัฐบาลก็จะต้อง
 พยายามประกาศพระราชกฤษฎีกาให้มีการใช้หมวกกันน็อคทั่วประเทศเหมือนกัน ไม่
 ทราบว่ามีใครได้ประโยชน์จากการนี้บ้างหรือเปล่า กระผมไม่อยากจะคิด กระผม
 ย้อนรอยถอยหลังนึกคิดไปถึงการที่รัฐบาลชุกเกา ๆ บังคับให้มีการใช้หมวกกันน็อค
 ล้มเหลวมีการทิ้งไปใช้เป็นที่วางดิน หรือวางหมวกของแท็กซี่บ้าง มีการใช้บังคับให้
 รถบรรทุกต่าง ๆ ทั้งรถหกล้อ สิบล้อ มีการใช้เครื่องบันทึกความเร็ว ก็มีการซื้อขายกัน
 ในราคาแพง แต่เดี๋ยวนี้ทิ้งไป กระผมอยากจะเน้นให้ท่านประธานและท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้ทราบว่า กระผมชอบในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ แต่เหตุผลไม่เพียงพอ
 เสียแล้ว กระผมอยากจะเน้นชี้ชัดให้เห็นว่าการใช้หมวกกันน็อคนั้น ถ้าพูดถึงตามภาวะ
 เศรษฐกิจของสังคมเมืองไทยแล้วยังไม่เหมาะครับท่านประธาน สังคมไทยเรายังมี
 เศรษฐกิจที่ตกต่ำ ค่าครองชีพแพงสูง การที่จะบังคับอย่างมีใจผู้ร้ายก็ออกจะชุกชุม
 ยิ่งขึ้น ท่านสวมหมวกอายุโหม่งให้ใจผู้ร้ายที่จะกอดคอดีต่าง ๆ รวมทั้งคดีอาชญากรรม-
 ต่าง ๆ ด้วย ยังไม่สวมหมวกก็ยังไม่ตก แล้วถ้าสวมหมวกก็จะเป็นภาระยิ่งขึ้น

ในคำเศรษฐกิจนั้นกระผมอยากจะชี้ชัดให้ท่านประธานได้ทราบว่า ทางรัฐบาลกำลัง
แก้ไขภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ต้องการฟื้นฟูภาวะเศรษฐกิจให้ฟื้นตัวโดยเร็ว ท่าน
ประธานคิดหรือไม่ว่าค่านิยมของคนไทยเรานั้นชอบใช้ของนอก การที่จะใช้หมวกกันน็อก
ของลูกของพ่อของปู่ตายาย ต้องแยกกันต่างหากทั้งของแซกของไทยอะไรต่าง ๆ ที่
มีท่านสมาชิกได้กราบเรียนท่านไปแล้ว ก็จะมีหมวกกันน็อกหลายรุ่น คุยการค้าที่เสีย
เปรียบต่างประเทศมีมากพออยู่แล้ว กระผมอยากจะให้ท่านประธานได้ทราบ และจะ
เสียเปรียบยิ่งขึ้น แก้ไขกันไม่ตก ก็ร้อยปีก็ชาติก็ไม่ตก ทำให้เสียเปรียบยิ่งขึ้น เพราะ
ว่าค่านิยมของคนไทยเดี๋ยวนี้รักกันอยู่ ท่านประธานครับ สมมุติว่าท่านประธานมีรถ
จักรยานยนต์อยู่คันหนึ่ง ท่านไม่มีโอกาสที่จะซอรถเก่งซึกับเขาอย่างละ ท่านอยากจะไป
คุยหนังสือเรื่อง ท่านจะต้องใส่หมวกกันน็อกไปด้วย แล้วท่านจะต้องไปนั่งอ้อมหมวกกันน็อก
ในโรงหนังไซหรือไม สมมุติอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านประธานละครับโคมไฟกรรมในบ้าน
จักแงะในบ้านท่านมีรถมอเตอร์ไซค์ มีรถจักรยานยนต์อยู่เพียงคันเดียว ท่านก็อยาก
จะติดตามคนร้าย ท่านก็อยากเป็นพลเมืองดี ติดตามคนร้ายด้วยตนเอง พอไปแล้ว
เดี๋ยวตำรวจเขากลับถามว่า คุณไม่มีหมวกกันน็อกไม่ได้ กว่าท่านประธานจะไปหา
หมวกกันน็อก คนร้ายไปถึงไหนก็ไม่รู้ ในขณะที่ตำรวจจะเป็นผู้ช่วยให้โจรร้ายได้
หลบหนี กอคืออาชญากรรม กอคือโจรกรรม โจรภัยไ้มากขึ้น ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านจะไปไหนมาไหน เกิดความไม่สะดวกเสียแล้ว ท่านลอง
ทบทวนดูอีกครั้งหนึ่งว่าถ้าพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาใช้บังคับในประเทศไทย กระผม
ได้พบในช่วงต้นว่าพระราชกฤษฎีกา ซึ่งจะมีจากรัฐบาลนี้จะต้องใช้บังคับทั่วประเทศ
เมื่อเป็นอย่างนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า อาจจะมีเกิดจากพื้นฐานแห่งความรู้สึกของ
ผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้ ตั้งแต่แรกที่จะนำแนวนโยบายจากต่างประเทศ ซึ่งมีนานาประเทศ
หลายประเทศมาใช้ โดยไม่คำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น ๆ ที่มี
ข้อแตกต่างกับประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง กระผมจึงขอกราบเรียนให้ท่านได้ทราบว่า
ให้ท่านสมาชิกผู้จะแก้ไขร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๑๒๒ นี้ ได้โปรดทบทวนดู

สำหรับตัวกระผมนั้นมีความเชื่อมั่นเหลือเกินว่าอยากจะทำการแปรญัตติ ถึงแม้ว่าจะ
รับหลักการไปแล้วก็ตาม ท่านประธานครับ ขอให้ท่านประธานลองสำรวจว่าหลักสถิติ
การเกิดอุบัติเหตุถึงกับชีวิตและร่างกายของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์หนึ่ง ๆ นั้น มีสถิติ
มากคุณควรกับการแก้ไขโดยเร่งด่วนแล้วหรือครับ กระผมจึงขอกราบเรียนทบทวน
ให้ท่านทราบ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสมภพ โทตระกูล (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลขอกราบเรียนถึงแนวความคิดเกี่ยวกับร่างกฎหมายฉบับนี้ ในเบื้องต้นขอ
กราบเรียนว่า รัฐบาลไม่คัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่ประการใด สักแล้วแต่สภา
จะเห็นสมควร จะรับหลักการ จะแปรญัตติอย่างไรหรือจะถือว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ เสนอ
ต่อศาลการรัฐธรรมนูญ รัฐบาลก็มอบให้อยู่ในดุลพินิจวินิจฉัยของสภา ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมอยากจะขอกราบเรียนเบื้องหลังหรือเหตุผลของมาตรา ๑๒๒ ที่ได้
ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ได้ประกาศใช้มาแล้วนั้น
ได้ดำเนินการร่างมาประมาณเมื่อ ๖ - ๗ ปีที่แล้วมา ในระหว่างร่างของสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกานั้นนอกจากจะได้พิจารณาถึงขอบกพร่องของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่
ในปัจจุบัน ก็ได้พิจารณาถึงมาตรการต่าง ๆ ในการที่จะให้ความปลอดภัยหรือเป็น
ประโยชน์แก่การจราจร และนอกจากนั้นก็ยังมีผู้ที่มีความหวังดีได้เสนอแนะความคิดเห็น
มากมายหลายประการและหลายท่าน ในบรรดาผู้เสนอความคิดเห็นมานั้นมีอยู่
หลายท่านที่ขอเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องหมวกกันน็อคนี้ ท่านถึงกับได้ถ่ายรูป
ออกมาให้เห็นสภาพของคนที่ล้มลงไปแล้วมีภาวะของการคืนอย่างไร แสดงภาพให้เห็น
ถึงอันตรายร้ายแรงที่เกิดแก่สมอง สมองพิการ ไม่สามารถจะประกอบอาชีพได้ และ
ก็เสนอแนะว่าเรื่องหมวกกันน็อคนี้เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ต่อผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ คิว
เหตุผลเองทางฝ่ายผู้กร่างก็ได้พิจารณาถึงในแบบอย่างของต่างประเทศ มีหลาย
ประเทศที่เขาเห็นความสำคัญในเรื่องที่จะให้มีหมวกกันน็อคใช้สำหรับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์
นี้แสดงให้เห็นว่ามีความสนใจ มีอยู่ความคิดหนึ่งที่มีมองไปด้านของความปลอดภัย

ที่จะให้บังเกิดแก่ประชาชนผู้มีชีวิตจักรยานยนต์ และในเรื่องนี้ก็ได้พิจารณากันไป
 ว่าเมื่อจำเป็นที่จะให้เป็นความปลอดภัยแล้วจะสมควรหรือไม่ ที่จะให้บังคับแก่
 ประชาชนเช่นนั้น ปัญหาแรกที่พิจารณากันก็คือว่า หมวกกันน็อกนี้ป้องกันอันตราย
 ได้จริงหรือไม่ ประการหนึ่ง ประการที่ ๒ ราคาของหมวกกันน็อกนั้นเหมาะสมหรือไม่
 ก็ได้ตามทางแพรวป้องกันอันตรายได้อย่างไรเพียงใด ก็ได้รับคำตอบยืนยันว่า
 สามารถลดอันตรายเกี่ยวกับสมองหรือกะโหลกศีรษะได้อย่างเป็นผลดี จะช่วยชีวิตของ
 ผู้ประสบอันตรายหรืออุบัติเหตุได้เป็นอย่างมาก ส่วนราคาของหมวกกันน็อกนั้นถ้า
 ธรรมดาไม่ผิดเขาบอกขึ้นอยู่กับวัสดุที่จะใช้ ถ้าใช้วัสดุที่สามารถป้องกันภัยได้จำนวน
 หลายเปอร์เซ็นต์ราคาค่อนข้างจะสูง ในขณะที่เขาบอกว่าประมาณ ๒๐๐ บาท หรือ
 ๒๐๐ กว่าบาท แต่ถ้าใช้วัสดุที่ไม่ดีเท่าไรก็อาจจะเพียง ๑๐๐ กว่าบาท ก็เกิดปัญหา
 กันว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ที่จะบังคับใช้แก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป ประเด็นนี้ได้
 โต้เถียงกันมากในการร่างกฎหมาย ก็อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวมาแล้ว ความคิด
 ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าเมื่ออะไรจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนที่จะให้ความปลอดภัย และ
 สองคิดต่อไปว่าถ้าหากประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวที่มีมอเตอร์ไซค์ประสบอุบัติเหตุ
 อันตรายต่อสมองและประกอบการทำงานไม่ได้ ลูกเมียจะเดือดร้อน นี่ความคิดฝ่ายหนึ่ง
 ฝ่ายนี้ก็มองเห็นว่าถ้าหากอะไร เป็นของดีแล้วถ้าไม่บังคับแล้วผลนั้นเองจะไม่เกิด -
 ประชาชนถ้าไม่ถูกบังคับก็จะไม่ใส่กันก็เป็นอันตรายแก่ประชาชนเอง เพราะฉะนั้น
 ถ้าหากมันใจว่าหมวกกันน็อกนี้สามารถลดภัยที่จะเกิดต่อสมองและกะโหลกศีรษะได้แล้ว
 ควรจะบังคับ เพราะกฎหมายออกมาเพื่อจะบังคับประชาชนถ้ามันใจในหลักการว่าจะ
 เป็นประโยชน์ความคิดอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังหวังใจว่าจะเกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน
 ในชนบทอย่างมากอะไรต่าง ๆ เพราะแม่แควราคา ๑๐๐ บาทหรือ ๒๐๐ บาทก็เป็น
 ราคาที่ค่อนข้างจะเป็นภาระแก่ประชาชนที่อยู่ในภาวะยากจน ภัยเหตุนี้เองทางคาน
 รัฐบาลขณะนั้นจึงได้พิจารณาที่จะหาทางสกัดกันไม่ให้ใช้หมวกกันน็อก หรือผ่อนคลาย
 ให้เกิดความยืดหยุ่นจึงได้ร่างออกมาเป็นวรรคสองว่า "ลักษณะหมวกกันน็อก

เห็นว่าถ้าหากสภาวับหลักการ ก็อยากจะขอฝากกรรมการจะเป็นชุดใดคณะ
ไม่ทราบ เพราะรัฐบาลจะไม่เสนอแนะเรื่องกรรมการว่าจะใช้บังคับท้องถิ่น
ขอให้ท่านผู้เสนอเจ้าของร่างได้ไปรศพิจารณาว่าควรกำหนดคำว่า "ทางหรือถนน"
ไว้ด้วย เพราะเหตุว่าในตัวอย่างในบางแห่งเช่นว่าทางหลวงชนบทหรือทางหลวง
ท้องถิ่นที่ยังมีแต่เพียงลูกรัง ถ้าจะพิจารณาอย่างนั้นอาจจะยกเว้นว่าไม่ควรใช้หมวก
กันน้อค ถ้าถนนอื่นถนนที่เป็นทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัดที่สภาพดี เป็นทาง
ยาวๆที่จะให้นักชี่รถจักรยานยนต์ช่วยความสะดวก ประสบอุบัติเหตุได้ง่าย ก็ควรจะ
แต่ทั้งนี้ก็สุดแล้วแต่ ขอฝากไว้ในคดีพิจารณาของคณะกรรมการการปกครอง ขอกราบ
เรียนเบื้องหลังและเหตุผลของความจำเป็นมาตรา ๑๒๒ เพื่อประกอบการพิจารณา
ของท่านสมาชิกผู้เกียรติครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผมเห็นใจรัฐบาลที่มีเจตนาที่ต้องการที่จะรักษาความปลอดภัยให้แก่
ประชาชน แต่กระผมอยากจะขอค้านในหลักการ การที่จะออกกฎหมายบังคับให้
ประชาชนรักษาความปลอดภัยให้แก่ตนเองนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาด้วยความ
รอบคอบอย่างยิ่งว่าจะเป็นการวิครอนสิทธิเสรีภาพหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อน
อย่างไรหรือไม่ ความจริงภัยอันตรายของการชี่รถจักรยานยนต์โดยไม่มีหมวกกันน้อค
นั้นใคร ๆ ก็ยอมจะเห็น กระผมเชื่อ ทั้งที่ท่านสมาชิกและท่านรองนายกรัฐมนตรีพูดว่า
ถ้าไปเกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้ว การกระทบกระเทือนต่อสมองมีมากอาจจะถึงตายหรือพิการ
กระผมเชื่อทุกอย่าง แต่สิ่งที่รัฐบาลควรจะทำนั้นไม่ใช่นำออกแก่สมาชิกสภาฯ แทนที่
จะไปออกกฎหมายบังคับให้เขาใส่หมวกกันน้อค ควรจะได้ตั้งการรณรงค์ให้ประชาชน
เห็นว่า การชี่รถจักรยานยนต์โดยไม่มีหมวกกันน้อคนั้นเป็นภัยอันตรายอย่างไร ประชาชน
ที่เขารู้จักตัวของเขาเอง เขาย่อมจะไม่ขอหาใส่เอง ทุกวันนี้ก็มีมาก
อยู่แล้วที่เขาใส่โดยยังไม่ได้บังคับ เขาซื้อมาใส่ของเขาเองได้ แต่หากเราไป
บังคับเช่นนี้แล้ว เกิดปัญหาต่อไปอย่างที่เราเห็น อาจจะตีความขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ก็ได้ออกมาตรา ๒๕ การออกกฎหมายนั้น กระผมทราบเจตนาดี รัฐเจตนารมณ์ แต่คนที่
 เจตนาคืออย่างรัฐบาล เจตนาที่ชนิดไม่คู้หน้าคู้หลัง ไม่คิดถึงหัวใจใคร สักแต่ว่ามี
 เจตนาที่บังคับเอาเลยนั้น กระผมเห็นว่ามิใช่อันตรายมาก ถ้าเราไม่คัดค้านใน
 หลักการข้อนี้ ให้รัฐบาลบังคับให้ประชาชนรักษาความปลอดภัยให้กับตนเองแล้ว ต่อไป
 อาจจะมีกฎหมายบังคับให้ประชาชนลักลอบประทุษร้ายทาง ใครไม่ลั่นจับเข้าตะราง
 บ้างมีมีงทำไมไม่รักษาเที่ยวขโมยจะเข้า เมื่องออกนอกบ้านต้องใส่เกราะเหล็ก
 ประเคียวจะถูกข่มขืน ออกไปทั้งนั้นครบกฎหมาย อย่างนี้กว่าเป็นเรื่องเหลวไหล
 ความจริงบ้านเมืองทุกวันนี้เป็นบ้านเมืองที่เหลวไหล กระผมพูดอะไรต้องเหลวไหล
 ทุกที เพราะกู ๆ ชักจะเหลวไหลกันเข้าทุกที แล้วถ้าไม่กันเอาไว้จะเหลวไหลใหญ่
 กระผมเห็นเป็นอย่างนี้ คือว่าเข้าใจในเจตนา เข้าใจในความหวังดี แต่ความหวังดี
 ที่ใช้ในลักษณะบังคับนั้นกระผมไม่เห็นด้วย น่าจะกระทำด้วยการชักชวน น่าจะกระทำ
 ไปด้วยการชี้ให้เห็นอันตราย ประชาชนเขาไม่โง่เขมาเองเห็นแล้วเขาก็ทำของเขา
 เขาเองจะมาเตือนทำไม ในที่สุดก็เกิดปัญหาต่าง ๆ บังคับอย่างนั้นไม่ได้ อย่างนี้
 ไม่ได้ เลยออกกฎหมายศาลกันออกมามีโทษหนักกันนั้นออก อย่างที่กระผมได้
 กราบเรียนท่านประธานแล้วความไม่ชอบด้วยเหตุผลเป็นอย่างนี้

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใ้ถืออภิปรายกันมานานแล้ว
 เป็นเวลาเที่ยงวันแล้วขอผู้เสนออภิปรายสรุปอีกครั้งหนึ่ง ผมจะไล่ขอมติ

นายชวน หลีกภัย (ตรง) : ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่กระผม
 เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานอีกครั้งหนึ่งว่า
 กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกทั้งหลายที่ให้การสนับสนุน ที่มีประเด็นบางประการ
 ที่อาจจะไม่เข้าใจกัน หลายท่านพูดในทำนองว่า ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่าน
 แล้วเสมือนหนึ่งเป็นการบังคับให้มีการใช้หมวกป้องกันอันตรายกันทั่วประเทศ กระผม
 ขอทบทวนเรื่องที่กระผมได้กล่าวเมื่อสักครู่ในสักนิตหนึ่งว่า โดยพระราชนิติวิจารณ์
 ทางบก ปี ๒๕๒๒ ซึ่งใช้อยู่ในขณะนี้ได้มีผลบังคับใช้แล้ว เพียงแต่ว่าผลของมาตรา ๑๒๒

นั้นยังไม่มีผลเพิ่มความคามกฎหมายทั้งหมด เนื่องจากรัฐบาลยังไม่ประกาศกฎกระทรวง
กำหนดลักษณะของหมวกและยังไม่ได้กำหนดวิธีการใช้หมวกว่าจะสวมตรงไหนอย่างไร
แต่โดยผลของกฎหมายมีผลแล้ว สิ่งที่เราจะแก้ไขได้ถ้าเราไม่ต้องการให้มีหมวกก็คือ
การขอยกเลิกมาตรา ๑๒๒ แต่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่ากระผมไม่ปฏิเสธความ
ปรารถนาของผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่แรก กระผมยอมรับความกาวหนาของการ
คมนาคม อัตราที่เพิ่มขึ้นของจำนวนยวดยานพาหนะที่จะทำให้เกิดอันตรายมากขึ้น แต่
ว่าทางเดียวที่เราจะผ่อนคลายนความเดือดร้อนของประชาชน ซึ่งมีความจำเป็นต้อง
ใช้รถจักรยานยนต์ ทางเดียวที่จะทำได้ในขณะนี้คือการยืดระยะเวลาให้รัฐบาลได้
ใคร่ครองใช้ดุลพินิจให้ละเอียดลออกว่านี้ และเมื่อกฎหมายมีผลแล้ว ท่านจะกำหนด
บังคับท้องที่ใดท่านจะต้องพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง และไม่ใช่ผู้เสนอกฎหมายเป็นผู้พิจารณา
ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในท้องถิ่นจะเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐบาล ทางเดียวที่เรา
แก้ปัญหทั้งหมดไม่ได้ แต่เราผ่อนคลายนปัญหาได้คือหนทางนี้ ถ้าประชาชนที่เคารพ
เมื่อเหตุผลเป็นอย่างนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะเลือกเอา
ทางหนึ่ง คือเราจะเลือกให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๒ โดยไม่มีทางผ่อนคลายน หรือเรา
จะบรรเทาผลร้ายภาระที่จะเกิดขึ้นแก่ประชาชน แล้วเป็นเรื่องที่เราจะต้องหาทาง
ยกเลิกต่อไป ถ้าเราไม่เห็นด้วย นั้นเป็นเรื่องของอนาคตข้างหน้า กระผมคิดว่าทาง
สุดท้ายที่เราจะทำได้ในขณะนี้โดยหลักการของร่างที่กระผมขอเสนอนั้น กระผมขอ
เสนอหลักการแต่เพียงการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๒ เท่านั้น กระผมไม่ได้ยกเลิก
ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอมติของที่ประชุมว่า
สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุม
ลงมติรับหลักการ เป็นเอกฉันท์ ขอปรึกษาว่าจะส่งให้คณะกรรมการพิจารณาคณะไหนเป็น
ผู้พิจารณา และกำหนดการแปรญัตติกายในกี่วัน

นายคำรณ ฅ ลำพูน (นาน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
คำรณ ฅ ลำพูน ส.ส.จังหวัดน่าน พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอคณะกรรมการ
สามัญชุดการคมนาคมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้คณะกรรมการสามัญชุดการคมนาคมพิจารณา ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้แปรญัตติกายในกี่วันครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาด) : ท่านประธานที่เคารพ ขอแปร
ญัตติตามข้อบังคับครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่น ถือว่า ที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่มาประชุม
ทุกท่าน ขอปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๓ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

เปรมจิต บุญหลอ	สรัญญา คาวลือ
อุทุมพร แก้วสติกย์	บังอร แกนกุล
พัชนี คล้ายสุวรรณ	สมบัติ วรรณศักดิ์
รัชนี ชันธิโชติ	สุภาภรณ์ มาลัยทัต
กัลยา สวรรุณศิริ	สุจิตรา ทองมา
พรรณบุบผา วิไลวงษ์	เยาวเรศ นवलสกุล
อุษา คังกิจวรชัย	ทิพรัตน์ สาคูประคัมภ์
ประเสริฐ ปันสิน	ประไพศรี แคงอินทวัฒน์
เรณู อรัญญิก	อัมพา กันทิโกวิทย์
กรองกาญจน์ เม่าจินดา	กฤษณา มิ่งสุวรรณ
สัมพันธ์ คงเลิศ	พัชรี ไชคำพา
ชลอลักษณ์ ธรรมผล	วัชนี เหมือนรัตน์
กรรณิการ์ สิงหะผลิน	สตีมา คุ่มมงคล
รุจิรา เมล็ดคแดง	สรรพศิริ อรรถภูษิวงค์
กรรณา พิมพ์สุวรรณ	อรสา เจียมเจริญ
สมชาย ทาวอุคม	นนทลี จำปีคง
มาลี อ่ำไพล้ำเลิศ	ปราณี เอกรัตนากุล
อาภรณ์ พงษ์นาค	

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- นายณรงค์ บุญสิทธิ์
- นายสันติ ลีลา
- ~~นายวิศักดิ์~~ อับดุลบุตร
- นายประสงค์ วงษ์สุนทร
- นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์
- นายเชิดชัย เพชรพันธ์
- ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร
- นายประยงค์ โมกข์พันธ์
- นายฤทธิ อินทนันท
- นายชัยทิพย์ นวมทอง

ตรวจแล้ว วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

สภาารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๒/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ)

วันที่ ๔ ต.ค. ๒๕๒๒

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์
 ประธานสภาอนุชนราษฎร

**พิมพ์ที่โรงพิมพ์กองการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา**

โทร. ๒๘๒๖๑๘๑ ต่อ ๒๑๑

นายแก้ว หมุ่มพยัคฆ์ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา